

SOBAT

17e jaargang nr. 1 - januari 2002

nummer 81

VOMI

VERENIGING
OUD MILITAIREN

Indië- en Nieuw-Guineagangers

Om aan de veelvuldige vraag naar foto-prentbriefkaarten van het **Nationaal Indië-monument 1945-1962** in Roermond te kunnen voldoen heeft de stichting **Nationaal Indië-monument 1945-1962** nu sets met vier verschillende prentbriefkaarten laten maken.

De kosten per set van vier foto's bedragen € 2,30 eventueel bij toezending per post vermeerderd met € 0,75 aan porto. De prentbriefkaarten kunnen worden besteld bij het secretariaat van de stichting: Mauritslaan 1, 6074 AS Melick (tel. 0475-532094).

Reizen naar Indonesië

voor de Indië- en Nieuw Guinea-veteraan, in groepsverband of individueel

Vraag naar onze brochures **BASE TOURS** als u belangstelling heeft voor een groepsreis. Hierin zijn reizen opgenomen naar West, Midden en Oost-Java, Sumatra en Papua (Nieuw Guinea). Deze reizen kunnen ook op individuele basis worden uitgevoerd.

Reist u liever niet in groepsverband, maar moet de reis wel geheel of gedeeltelijk worden verzorgd? Kies dan voor **Aurora's PrivacyTours®**. Die zijn reizen waarvan het programma door ons wordt uitgevoerd aan de hand van uw wensen.

De mogelijkheden zijn bij ons welhaast onbepaald. Surabaya, Kembang Kuning, Wonokromo, Gresik, Lamongan, Babat, Tuban, Glondong, Bojonegara, Kalitidu, Tjepoe, Ngawi, Madiun, Kediri, Wonorejo, Kejayan, Pasuruan, Probolinggo, Bondowoso, Jember, Jayapura, Biak, Merauke, Sorong.

Wilt u tijdens uw reis naar Indonesië het toeristische aspect niet over slaan, vraag dan tevens naar onze Indonesië brochure van Sabang tot Merauke.

Onze andere bestemmingen individueel:

Australië, Nieuw Zeeland (autohuur/motorhomes)
Brazilië (diverse excursies)
Maleisië, Sri Lanka, Thailand (rondreizen/strandvakanties)
U.S.A. (Californië/Florida - fly self drive)
(Hawaii - pakketreizen, fly self drive)

Geef uw reiswensen door, dan maken wij een reisvoorstel.

AURORA
travel service b.v.

Bezoek onze Website:
www.auroratravel.nl

Baden Powellweg 130, 1069 LK Amsterdam

Tel. 020 - 619 93 77, Fax 020 - 610 16 11, e-mail: postbus@auroratravel.nl, Open: ma. t/m v. 09-17 uur. Za. tussen 10 - 14 volgens afspraak.

SOBAT

Officieel orgaan van de
Vereniging Oud Militairen Indië- en
Nieuw-Guineengangers

Board van Advies
voorzitter: M.M. Beldier, res. luitenant-
kolonel der artillerie b.d.
leden: H. Boschman, oud burgemeester
Dr. B. Bouman, brig. generaal der ar-
tillerie b.d.
H.F. Coopsmans, brig. gen. der Jeger-
w. Epeke RMWC brig.gen. der
infanterie b.d.
S.A. Luyckx 'RMWC, in leen
kol. der infanterie b.d.
J.A. Loozebier
Th.H.A. Ruyss, kol. der infanterie
Oud Inspeet. Gen. der Krijgsmacht.

Algemeen Bestuur
voorzitter: Dr. J.L. Swarte
Jan Huismanstraat 32
1785 GH Den Helder
tel. 0223-688230
fax 0223-688751
M. Van
De Toren 2
9651 HV Steenz
tel./fax 088-2571999

1e secretaris: H.M. Van
Maaslandijk 11
3333 KB Kerckdriel
tel. 0419-835475

2e secretaris: J.C. Hieckert
Lanzweg 5
8032 ZA Zwolle
tel. 058-641362
P.J.A. Wolthuis
Zakker Perceelweg 7
9253 DA Drenth
tel./fax 0315-419188
tel./fax 0315-419188
Postbusnummer 42-33-330
Bontkommer 4344 BL 300 t.n.v.
Vereniging Oud Militairen
Indië-Guineengangers

**1e penning-
meester:** Hans N. Blom
Victor C. Bredie

**2e penning-
meester:** Victor C. Bredie
Van Nijeroodestraat 117
2597 RL Den Haag
tel./fax 070-3382532

Soc. Commissaris
Victor C. Bredie
Van Nijeroodestraat 117
2597 RL Den Haag
tel./fax 070-3382532

Externe betrekkingen
Prof. Dr. F.L. Meijler
Stadhouderskade 20G
1054 JZ Amsterdam
tel. 020-6163590
J.M. Blom
Garben Ypenstraat 13
8721 CP Koudam
tel. 0514-523107
fax 0514-523404

Alg. cultuur: J.M. Blom
Garben Ypenstraat 13
8721 CP Koudam
tel. 0514-523107
fax 0514-523404

Redactiecommissie
voorzitter: L.C. Zijgwer
Zoostraat 118
6455 AE Eekloode
Tel./Fax 045-5454013
A. Gilt
Bullbo 90
9436 TD Zeiloo
Tel./Fax 0582-241381
E-mail: gult@waterover.nl
J. Zwiers, Lijstde 45, 1704 KN
Amsterdam, tel. 020-6119151

leden: L.C. Zijgwer
Zoostraat 118
6455 AE Eekloode
Tel./Fax 045-5454013
A. Gilt
Bullbo 90
9436 TD Zeiloo
Tel./Fax 0582-241381
E-mail: gult@waterover.nl
J. Zwiers, Lijstde 45, 1704 KN
Amsterdam, tel. 020-6119151

Beleiden ter reclame
aanpak: J. Zwiers, Lijstde 45,
1704 KN Amsterdam

Ledenregistratie: Gerard M. Deerman
Boogman 68
3088 PS Rotterdam
Tel. 010-2802498
Fax 010-2802552

Correspondentie
1. opgeve uierve leden, adreswijzigingen, bericht van
overlijden o.a. richten aan de secretaris van de
vereniging waartoe men behoort - zie secretaris-
adres aan de
"VERENIGINGSNIDUW".

2. zuden VOMI-Niederland bemiddeld rechten aan de se-
cretaris van het algemeen bestuur.

De redactie behoudt zich het recht te ingezonden
artikelen in te korten en/of voorzettingen aan te brengen
of ander opgeve van 96-988, 9167 te 0021960.

De redactie kan met eenzijdigheid gesteld worden voor de
inhoud van de gepubliceerde artikelen.

De artikelen geplaatst in dit blad behouden niet noodit-
telijk de auteursrechten van het algemeen bestuur voor te
geven.

Overname van artikelen is toegestaan mits niet commerci-
nelling.

Druk: Koninklijke De Swart

DOELSTELLINGEN

De vereniging heeft ten doel:

het behartigen van de ideale, materiële en immateriële belangen van Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineengangers, die bij de Nederlandse Krijgsmacht in voormalig Nederlandse Oost-Indië, respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea hebben gediend;

het behartigen van de belangen van de nagelaten betrekkingen van hen die als direct gevolg van militaire dienstverrichtingen om het leven kwamen of teengevolge daarvan invalide werden;

het herdenken van hen die gevallen zijn tijdens militaire dienstverrichtingen in voormalig Nederlands Oost-Indië respectievelijk Indonesië en Nieuw Guinea en/of aangrenzende zee-gebieden, alsmede van hen die tijdens, door of teengevolge van krijgsgewingschap, ziekte of ongevallen in of in en door militaire dienst zijn overleden.

De vereniging tracht het gestelde doel te verwanzlijken los van elke partij-politieke richting, levensovertuiging of religie.

De vereniging staat open voor samenwerking, onder voorbehoud van zelfstandigheid, met verenigingen die zich op overeenkomstig terrein als de V.O.M.I. bewegen en aanverwante doelstellingen nastreven.

(artikel 2 van de statuten)
Het lidmaatschap staat open voor een ieder die in het voormalig Nederlands Oost-Indië/Indonesië en Nieuw Guinea in militaire dienst is geweest en voor weduwen van militairen die hieraan hebben voldaan.

SOCIALE COMMISSIE

Voorzitter
Victor C. Bredie
Van Nijeroodestraat
117
2597 RL Den Haag
tel./fax 07 0 3 28 05 32

Vice-voorzitter
Hans N. Blom
Garben Ypenstraat 13
8723 CP Koudam
tel. 05 14 52 21 07
fax 05 14 52 34 04

Secretaris-notulist
vacant

afdeling
verrezen
platform

aangestoken bij

SOCIAAL COMMISSARISSEN

Drenthe-Groningen
Ben C.H. Halbach
M.K. Gendhiplein 108
9720 TH Groningen
tel. 05 0 5 25 91 01

Noord-Brabant Oost
Ankoen P. Panninga
Thorbockestraat 101
5344 SM Oss
tel. 04 27 62 35 15

Zuid-Holland Noord
Wim L. Holman
Meppelrade 14E
2544 XZ 's-Gravenhage
tel. 070 3 67 28 93

Zeeland
Tom Kooper
M. Coehoorngracht 44
4381 BT Vlissingen
tel. 01 18 46 30 08

Overijssel
Jocet Oldenbeering
Reiger 27
8103 AL Hoorde
tel. 05 72 35 89 47

Friesland
Hans N. Blom
Garben Ypenstraat 13
8723 CP Koudam
tel. 05 14 52 21 07

Noord-Brabant-West
Vacant

Limburg
Harry J.A. Dolé
Heerlenweg 49
6130 CL Simard
tel. 04 6 4 52 13 16

Zuid-Holland Zuid
Dolf Meerman
Lijstelaan 12
3055 CH Rotterdam
tel./fax 010-4188238

**Rivierland/
Oost Gelderland**
Elkim E. Donmits
Wardjanstraat 57-2
6811 JE Arnhem
tel. 026-440 38 77

Flevoland
Frits H.A.M. Franssen
Oevergrind 13
1256 EA Almere
tel. 03 6 5 31 86 72

Canada & USA
Gerard Leddscheit
149 Sandwell Drive
Oakville, Ont. Canada,
L6L 4P1
tel. 001 905 827 3216
fax 001 905 827 0328

Utrecht't Goot
Eppo R. Schweertman
Lutberhof 37
1216 KR Hilversum
tel. 03 3 5 21 78 09

Noord-Holland
Hen J. Harmsen
Egkorfsteelaan 36
3015 RJ Haarlem
tel. 02 0 5 24 00 10

FONDS SOCIALE ZORG

Beheerder
Leen van Eijk
Pieter Postlaan 14
1222 LJ Hilversum
tel./fax 035 685 30 73

Assistent beheerder
Tjibbe J. Grooten
A. van Heusdenstr. 15
3961 VJ Ter Aar
tel./fax 0172 60 24 58

Propagandist
Jeyce P. Stromwood-van Vark
Binnenhof 36
8715 DP Ede
tel. 0319 83 81 60

Onze activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door de opbrengsten uit de Giro- en de Bankloterij.

Uw deelname aan de Giro-, e.g. bankloterij wordt daarom van harte aanbevolen.

Vereniging Oud Militairen Indië- en Nieuw-Guineagangers

- ingeschreven in de registers van de Kamer van Koophandel te Arnhem onder letter en nummer V 123191 -

Jaarcontributie minimaal € 15,00
inclusief 6x per jaar "Sobat"

nummer 81 - 17e jaargang nr. 1
januari 2002

Bij de voorplaat

Indië-Bataljon 4-6 R.I.

Het Indië-Bataljon 4-6 R.I. 'De Bokkerijders' heeft een nieuw vaandel.

Op zaterdag 27 oktober 2001 werd onder zeer grote belangstelling te Nieuwstadt bij de jaarlijkse dodenherdenking van het Bataljon 4-6 R.I. tijdens de kerkdienst het nieuwe vaandel onthuld.

In aanwezigheid van Overste J.J.G.M. Cloin met echtgenote, Th. Bovens,

Welkomswoord door de voorzitter 4-6 R.I.

Loco-burgemeester van de stad Maastricht, waar 4-6 R.I. nog steeds een bijzondere band mee heeft en de maakster van het vaandel Mevr. Creemers-de Vogel uit Roermond.

Toespraak door overste J.J.G.M. Cloin.

een toepasselijke toespraak over de historie en het welzijn van het

Onthulling vaandel door overste J.J.G.M. Cloin, geassisteerd door de voorzitter van 4-6 R.I.

Na het welkomswoord door de voorzitter van het reünie-comité J.G.L. Bemant hield de regimentscommandant van de Limburgse Jagers, Luitenant-Kolonel J.J.G.M. Cloin

Bataljon. Na het signaal Vlag-Wilhelmus en het Vlag-Gereed werd het vaandel door Overste Cloin onthuld, waarna het werd ingezegend door Deken J.J.S. Kuijer uit Susteren. Daarna werd

Inzegening van het vaandel door deken J.J.S. Kuijer.

door G.W. Robeers, geassisteerd door J.J. Kemmerling en J.H. Halders het doden-appel gehouden voor de 21 gesneuvelden van 4-6 R.I. De plechtigheid in de kerk werd be-

sloten met het Wilhelmus.

Na de Mis was er voor 225 personen in het gemeenschapshuis een goed verzorgde koffietafel. Na de door J.J. Kemmerling gehouden tombola werd de dag besloten en gingen de meeste veteranen huiswaarts. Sommigen hadden nog een hele reis voor de boeg en wij zijn niet meer zo piepjong.

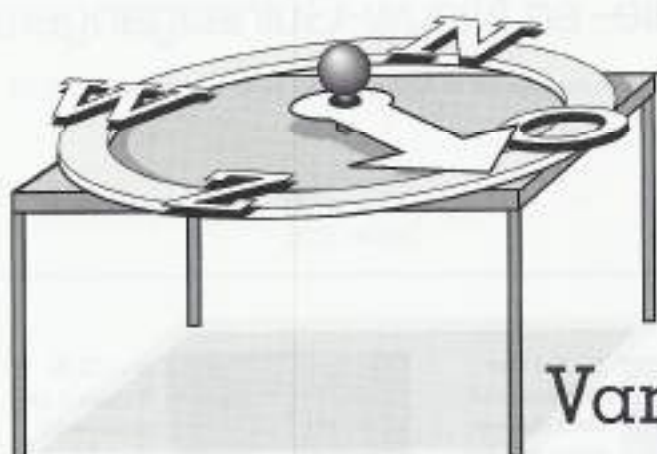
Langs deze weg wil ik namens alle Bataljonsleden onze gewaardeerde gasten danken voor hun bijdrage aan deze mooie dag die zeker nog lang in onze herinnering blijft voortleven.

Sluitingsdata inzenden kopij:

Nr. 82	27-02-2002	aprilnummer	2002
Nr. 83	24-04-2002	juninummer	2002
Nr. 84	26-06-2002	augustusnummer	2002

Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór 27 februari a.s.
S.v.p., zo mogelijk, eenzijdig getypt insturen met anderhalve of twee regels afstand.

Van de Bestuurstafel

Men zegt dat achter iedere ingezonden brief aan een redactie tenminste 40 andere mensen zitten die het met de inhoud van zo'n brief min of meer eens zijn, maar niet de moeite nemen om van hun ongenoegen te laten blijken. Als dat waar is waren er in december 40 leden van de VOMI ontevreden over de voorlichting omtrent de laatste bestuurswisseling bij VOMI Nederland.

Ons lid, J.M. van Geenhoven te Vinkeveen, liet ons weten dat hij in "Sobat" weliswaar gelezen had dat er een nieuw bestuur was gekozen maar dat hij absoluut onwetend was omtrent de feiten en omstandigheden die daaraan ten grondslag hadden gelegen. De heer Van Geenhoven stelt overigens zelf, terecht, vast dat hier vooral een taak voor de verenigingen ligt. De besturen waren volledig op de hoogte en persoonlijk had ik de indruk dat op de ledenvergaderingen in den kande dan ook opening van zaken was gegeven.

Zakelijk en democratisch gezien, is het verhaal gauw verteld: de leden van het oude dagelijks bestuur, met uitzondering van de penningmeester, weigerden zonder overleg met de andere bestuursleden een bij meerderheid van stemmen genomen bestuursbesluit uit te voeren. Dat leidde tot een zakelijk conflict met de meerderheid en tot het aftreden van het dagelijks bestuur plus een algemeen bestuurslid. Ik laat de emoties die bij zo'n gebeurtenis uiteraard een rol spelen hier nu maar buiten beschouwing. Natuurlijk waren er emoties. Het "oude" bestuur heeft zich, gedurende een lange periode met veel

energie ingezet voor de VOMI en om dan op die manier afscheid te moeten nemen, moge dan democratisch juist zijn, het doet wel pijn. Wij hadden dan ook graag op de Algemene Ledenvergadering afscheid van hen genomen met alle agards die zij verdienden, maar zij hebben van onze uitnodiging daartoe geen gebruik gemaakt.

Het aftreden van bovengenoemde bestuursleden maakte het noodzakelijk het team aan te vullen. Kandidaten hebben zich gemeld en zijn door de Algemene Ledenvergadering gekozen. Vervolgens heeft het nieuwe bestuur, of de statuten, de taken verdeeld. Elders in dit blad kunt u hierover informatie vinden. (Zie colofon).

Naast de bestuurlijke becommentarissen, maakt de heer Van Geenhoven ook nog gewag van een aantal berichten in opeenvolgende nummers van "Sobat", die kennelijk enige verwarring gezaaid hebben. Wie de inhoud van de geciteerde berichten bekijkt, kan zich de verwarring voorstellen en leest daaruit niet meteen een consistent beleid. Daarom wil ik het op de Algemene Ledenvergadering goedgekeurde beleid voor de korte termijn nog eens in telegramstijl trachten te verwoorden:

- Een werkgroep onder aanvoering van Chiel Bakker gaat praktische vorm geven aan het niet-uitsterfscenario en komt daartoe met concrete voorstellen die aan de Algemene Ledenvergadering zullen worden voorgelegd.
- Er is een bestuurslid, Prof. Dr. Frits Meijler, in het bijzonder belast met de verbetering van de relaties met

andere organisaties van veteranen. Er zijn veel verenigingen van veteranen en het is waarschijnlijk dat die voor een deel dezelfde doelstellingen hebben. We mogen ons dus best eens afvragen of het niet mogelijk is om op sommige terreinen wat beter samen te werken en krachten te bundelen. Een derde belangrijke doelstelling is het verbeteren van de interne communicatie. Wij willen graag dat alle relevante informatie van VOMI Nederland naar de verenigingen en omgekeerd gaat. Ons contactblad "Sobat" is daar een uitstekend medium voor en natuurlijk de ledenvergaderingen.

Het staat er zo simpel, hierboven, en het lijkt zo weinig, maar vergist u zich niet. Er zit heel wat werk aan vast. We houden u op de hoogte van de voortgang.

Joop Swarte

1 Divisie '7 December'

Op vrijdag 7 December 2001 hield bovengenoemde divisie weer haar traditionele jaarlijkse bijeenkomst in de Frank van Bijenkazerne te Apeldoorn.

De herdenkingsdienst in de Grote Kerk in Apeldoorn werd geopend door de Kolonel P.L.E.M. Everts met de volgende woorden:

Excellenties, Generaals, Dames en Heren,

Vandaag herdenken we de militairen van de 1e Divisie '7 December' en de 'Bewakingsbataljons - 7 December' die in de periode 1948-1950 tijdens het militair optreden van de divisie in voormalig Nederlands Indië en in het recente verleden in voormalig Joegoslavië om het leven zijn gekomen.

Als Commandant 1 Divisie

'7 December' is het voor mij een groot genoegen u allen van harte welkom te heten in de Grote Kerk van Apeldoorn. De grote getale waarin u ook dit jaar weer aanwezig bent, geeft aan hoe zeer herdenken bij u allen leeft. Graag wil ik een aantal onder u in het bijzonder verwelkomen.

In de eerste plaats de nabestaanden van de omgekomen militairen. Uw aanwezigheid doet ons beseffen dat de wonden die geslagen zijn, blijvend zijn. Het respect dat we tonen voor de gevallen, is ook ons respect voor u.

Een hartelijk woord van welkom ook voor alle aanwezige veteranen en hun relaties. Ik hoop dat u ook vandaag weer de kameraadschap mag aantreffen die toen zo belangrijk voor u was en vandaag zo belangrijk voor ons allen is. En dat u er in slaagt die over te brengen op onze jonge generatie beroepsmilitairen. Slechts in leeftijd verschillend maken wij allemaal deel uit van dezelfde kameraadschappelijke band.

Ik verwelkom met genoegen de Ridder Militaire Willemsorde:

- Bgen b.d. Epke;
- Lkol b.d. Spier;
- Sgt. b.d. De Bruin.

Verder wil ik speciaal welkom heten mw. Spoor-Dijkema.

Wij waarderen ook zeer de aanwezigheid van een aantal andere autoriteiten. Speciaal wil ik noemen:

- De chef van het militaire huis van hare majesteit; Lgen. Blomjou;
- De burgemeester van Apeldoorn, Dhr. De Graaf;
- De voorzitter van het Veteranenplatform; Lgen. b.d. Meines;
- De oud-commandanten van de divisie; Genm. b.d. Messerschmidt; tevens Voorzitter van de raad van Toezicht, Genm. Strik en de Lgen. Striek;
- De vertegenwoordiger van C-1 GNC, Kol Noyens.

Uw aanwezigheid onderstreept dat ook u deze herdenking belangrijk vindt.

Ik mag zeker niet vergeten het 'Nunspeets Mannenkoor' en het 'JWF-combo'. Reeds jarenlang luistert dit koor onze herdenkingsdienst op. Uit ervaring weten wij op welke hoogstaande wijze u hier invulling aan geeft. Uw bereidheid hier telkens aanwezig te zijn, verheugt ons zeer.

Tenslotte heet ik welkom alle burger- en militaire medewerkers van de 1 Divisie '7 December'. U vertegenwoordigt de divisie van vandaag. Onze roemrijke traditie wordt nu door u verder gedragen.

Excellenties, Generaals, Dames en Heren,

Het jaar 2001, dat bijna ten einde loopt, zal voortleven als het jaar waarin de moderne geschiedenis een onvermoede wending heeft gekregen. Net zoals voor u toen, vindt er voor de militairen van vandaag een omwenteling plaats in het beleven van vrijheid en veiligheid. Een nieuw tijdperk vangt aan op hetzelfde moment dat onze divisie aan een nieuw lustrum begint. Dit doet onwillekeurig terugdenken aan de begintijd van de divisie. Na de tweede wereldoorlog tekende zich een nieuwe wereldorde af. Grote veranderingen, niet alleen in Europa maar ook in Azië. Veranderingen waarbij en waardoor Nederland een andere rol ging ver-

vullen. De strijd in voormalig Nederlands Indië ontbrandde. Velen werden daardoor geroepen, kregen opdracht zo u wilt, om ver overzee, in een voor de meesten onbekende omgeving en cultuur, orde en vrede te brengen. Bij de vervulling van hun plicht, hebben onze veteranen niet zelden lichamelijke en psychische wonden opgelopen. Wonden die gezamen en wonden die door de tijd heen alleen maar pijnlijker werden. Er zijn maten gesneuveld. En hen denken wij vandaag. Het is goed dat er elk jaar een herdenking is zoals vandaag.

Op dit moment wordt er door de legeraad gesproken over het voortbestaan van de divisie als operationeel niveau. Wat echter de uitkomst van die discussie ook zal zijn, de '7 december'-herdenking zal ook in de toekomst blijven. Dat zijn wij verplicht aan hen die het hoogste offer hebben gegeven en aan alle nabestaanden en de veteranen.

In het nieuwe tijdperk, waarover ik zojuist sprak, zullen we serieus rekening moeten houden met een daadwerkelijke inzet van delen van de divisie. Onze eenheden zijn getraind voor Peace Enforcing taken. Het is belangrijk dat wij ons daar ook mentaal op voorbereiden. Kameraadschap, een hechte verbondenheid met elkaar, het elkaar blind kunnen vertrouwen, spelen daarin een cruciale rol. Het is die hechte verbondenheid die onder u, veteranen, zo sterk leeft. Wij nemen daaraan een voorbeeld. U moet uw ervaring doorgeven aan ons. De slogan in de huidige KL luidt: 'werken in de KL is meer dan werk alleen'. Bedoeld wordt dat kameraadschap en opofferingsgezindheid door het dagelijks functioneren heen voelbaar is en moet zijn. Zowel veteranen als actief dienenden moeten zich in onze Koninklijke Landmacht thuis voelen.

Was tot voor kort de 55e verjaardag voor de militair nog het moment om met functioneel leeftijdsontslag te gaan, dit is nu anders geworden. Ook onze divisie gaat gewoon na dit 55e jubileum door. Op een dag als deze met in het middelpunt de mannen van het eerste uur. Zij hebben be-

paald waar deze divisie voor staat, het een imago gegeven, en ik ben daar trots op. Het is nu aan ons om dit in het komende tijdperk opnieuw waar te maken, als dat van ons gevraagd wordt.

Ik spreek de hoop uit dat wij volgend jaar weer in grote getale, met u allen, op de naamdag van onze divisie hier aanwezig zullen zijn om de gevallen te herdenken en onze band nog verder te verstevigen.

Ik dank u voor uw aandacht.

Openingsgedachte

(uitgesproken door Ger Wildering, aalmoezenier staf I Div., tijdens de Herdenkingsdienst op 7 december 2001 in de Grote Kerk te Apeldoorn na het gezamenlijk zingen van het marslied van de divisie).

'Wij werden geroepen van huis en haard, te dienen ons volk en ons land. Ons volk ziet ons aan, verwacht dat wij doen onze plicht.'

Die woorden zongen wij net.

Woorden voor het eerst gezongen en gehoord.

Op 7 december 1946, vijftienvijftig jaar geleden.

Geroepen om te dienen. Om te vervullen je plicht.

En zo ging je op weg. Jong, vol goede moed en op hoop van zegen.

Weg van huis en haard, van familie en geliefden.

Weg van alles wat vertrouwd was. Op weg naar een vreemd land. Het onbekende tegemoet.

Samen ging je het onbekende tegemoet. Want je ging met lotgenoten. Met andere mensen die deelden in jouw lot.

Ook zij waren geroepen. Ook zij gingen doen hun plicht.

In dat land, ver van huis, ging je leven verder.

En voor een aantal kwam daar hun leven tot staan.

Zij vervulden hun plicht, tot het uiterste toe.

Een oproep, een plicht, met als prijs je leven.

En daarom zijn wij hier vandaag opnieuw bij elkaar.

Ook in het jaar tweeduizend-en-één. Om hen te gedenken die tot het uiterste hun plicht vervulden.

En vandaag worden wij opnieuw geroepen.

Geroepen om te herdenken.

En ook dit herdenken doe je niet alleen. Dat doe je samen. Met lotgenoten.

Met mensen met wie je onderweg bent geweest.

En met mensen die zich met jou verbonden weten.

Verbonden met jouw geschiedenis en met het lot van hen die achter moesten blijven.

Herdenkend roepen wij hen, die gevallen zijn, voor een ogenblik weer tot leven.

De levenden van toen, met wat zij betekenden, in lief en leed.

Met wat hun dood ons heeft gedaan, toen en nu.

Herdenken is daarom ook stilstaan bij het verhaal van je eigen leven.

Stilstaan bij je eigen geschiedenis.

Vandaag zien we opnieuw het verhaal van onze geschiedenis onder ogen.

En daarbij heeft ieder van u een eigen verhaal.

Het is goed dat u hier bent.

Want uw verhaal kan en mag niet gemist worden.

Ik hoop dat u vandaag opnieuw uw verhaal kunt delen.

Dat vandaag uw gedachten, uw emoties, uw vragen en gebeden weerklank mogen vinden bij de mensen met wie u zich verbonden weet.

Dat zij weerklank mogen vinden bij God.

Toespraak Generaal-majoor

L. Noordzij

Gebeurtenissen van de laatste jaren hebben duidelijk gemaakt hoe belangrijk het is een goed toegerust en geoefend leger te hebben. De afschuwelijke gebeurtenissen in Kosovo tijdens de oorlog begin 1999, de altijd aanwezige spanningen in Bosnië-Herzegovina en op Cyprus dwingen ons telkenmale na te denken over de manier waarop wij onze Koninklijke Landmacht ingericht hebben. Meestal treden we bij crisisbeheersingsoperaties samen op met onze NAVO en VN bondgenoten, maar ook de samenwerking met voormalige Oostbloklanden heeft haar intrede gedaan.

De wijze waarop de Koninklijke Landmacht is georganiseerd, bepaald in hoeverre wij adequaat kunnen reageren op onze complexe en

veranderende omgeving. Naast crisisbeheersingsoperaties zijn wij ook in staat deel te nemen aan humanitaire acties.

Ook bij humanitaire rampen zoals in Mozambique en in Nederland tijdens de wateroverlast in Limburg en meest recentelijk de tragische vuurwerk-ramp in Enschede in mei 2000 laten de noodzaak zien van ons bestaan als hulpverlenende organisatie.

Onze samenleving eist dat wij als Koninklijke Landmacht op elk gewenst tijdstip overal ter wereld onze professionals kunnen inzetten om mensen in nood te helpen.

Laten wij niet uit het oog verliezen dat een belangrijke taak van de Koninklijke Landmacht nog steeds de algemene verdedigingstaak is. Het NAVO bondgenootschap vormt nog steeds een stevig blok tegen al diegenen die agressie zouden willen tonen tegen de NAVO partners.

Als I Divisie '7 December' maken wij deel uit van de Koninklijke Landmacht die in staat is met al haar personeel en materiële middelen geweld te beheersen.

De kracht van ons optreden is dat wij op elk geweldsniveau volgens bepaalde regels geweld kunnen en mogen gebruiken.

Het leveren van 'Gevechtskracht op maat' is dan ook de hoofdzaak van I Divisie '7 December'.

Voorwaarde voor deze professionele gevechtskracht op maat is een gedegen opleidings- en trainingstraject voor alle militairen. Voor zowel de jongere soldaten die net zijn binnengekomen in onze organisatie als ook voor die militairen die op het punt staan een nieuwe uitdaging aan te gaan bij een uitzending.

Professioneel zijn betekent dat opleiden en oefenen nooit ophouden.

Opleiden is een continu proces in een veranderende wereld, om als militaire organisatie geloofwaardig te blijven in ons optreden.

Elke situatie is anders. Van elke uitzending leren wij weer iets nieuws wat verwerkt wordt in het opleidingsprogramma.

I Divisie '7 December' is verantwoordelijk voor opleiding en training van al het personeel van de gevechtsbrigades, logistieke eenheden, artillerie en genie-eenheden. Als commandant van de I Divisie '7 December' ben ik trots op al mijn mensen die zich dage-

lijks inspanssen om er voor te zorgen dat wij goed voorbereid worden en getraind blijven. Ik ben er van overtuigd dat het personeel van 1 Divisie '7 December' zich terdege bewust is van deze verantwoordelijkheid en zo een reële bijdrage kan leveren aan vrede en veiligheid in de wereld.

L. Noordzij,
Generaal-majoor Commandant 1
Divisie '7 December'

(Tijdens de Herdenkingsdienst hield de oud-veldprediker en Indië-veteraan Wim F. Jense de volgende toespraak)

De kloof tussen de tijd die we in Indië waren en nu wordt steeds groter. Het zou ons steeds verder van alles wat we toen meemaken kunnen afbrengen. Zover dat we de dingen gaan vergeten. Opvallend is het omgekeerde. Hoe ouder wij worden des te meer gaan de ervaringen van toen ons bezig houden.

We hebben eerst in de oorlogsjaren met Duitse bezetting van ons land, honger en onderduiken, werken in Duitsland, veel ellende te verwerken gekregen.

De bevrijding bracht opluchting, maar al gauw werden we in militaire dienst geroepen en wandelden we een kaserné in. Daarop volgde al vrij snel de uitzending met duizenden tegelijk met troepenschepen naar Indië. Wij kwamen in een volkomen onbekende wereld, die de sporen van de Japanse bezetting en overheersing droeg. Met andere mensen, dieren, vruchten, gewoonten. Daar plompten wij in Batavia en omgeving binnen. Gelegerd in oude gebouwen, huizen en hutjes en andere wonderlijke onderkomens.

Er was een lijn getrokken: de demarcatielijn. Aan de ene kant wij, aan de andere kant het gebied waar wij niet mochten komen. Aan die grens vielen onze eerste mensen. Bij ons gebied behoorde een smalle strook via Bultenzorg, de Poentjak-pas, Tandjoer, Tjimahi naar Bandoeng en omgeving.

21 juli 1947 doen wij mee aan de eerste Politie Actie. We trekken op en verspreiden ons over een groot deel van Java. Daarna moesten wij dat gehele gebied tot rust en orde brengen. De troepen en groepen van de vijand hadden zich overal verspreid. Ze maakten het ons niet gemakkelijk. In de periode die toen was

aangebroken zijn veel van onze mensen gevallen. Het waren de jaren 1947, -48 en -49.

In een openhartig relaas van een Indië-compagnie lezen we over Kerstmis 1947: terstond nadat de Rooms-Katholieken voor de nacht mis naar Garoet waren vertrokken werd hun legerstede met groot geluid van wapens en geschreeuw aangevallen en omsingeld door vijandige scharen. Een ieder gordde naastig zijn wapens om en betrok haastig de alarmopstelling. Toen de Rooms-Katholieken uit Garoet terugkeerden doorbraken zij gewapendorhand de vijandelijke gordel en verenigden zich met hun wachthoudende kameraden. En zij omhelsden elkaar in grote vreugde en dankbaarheid.

Wij, van 6 RVA, vierden Kerst met gepantserde voertuigen rond het kerkgebouw in Sebang. Op 29 maart 1949 was er een patrouille van het 12e peloton, dat in hetzelfde gebied in Kampong Lemah Poeti was gelegerd, op bezoek. Afgesproken werd dat die patrouille met een lloyd-carrier enige kilometers weggebracht zou worden. Ook Douwe Lap ging mee als bewaking, onderweg zakte die carrier waarin 9 militairen zaten door een brug. Douwe raakte bekneld en was onmiddellijk dood. Op 30 maart werd Douwe met Militaire Eer en gedragen door zijn kameraden begraven. Op de begraafplaats te Cheribon.

Ook lezen wij over een aanval op een kamp op 19 januari 1949 door een grote groep tegenstanders. Nabij de kampong was een tjetje vanwaar je het achterland kon overzien. Die heuveltop was vanuit de kampong goed te bereiken. Via een etappe gewijs oplopend pad.

Nadat de eerste schoten waren gevallen renden Ed Net en Jan Monster de heuvel op. Ed liep een heel eind vooruit. Plotseling hoorde Jan Monster van nabij een gewerschot en tegelijkertijd hoorde hij Ed schreeuwen en kermen dat hij in zijn been was geraakt. Na nog een paar stappen te hebben gedaan zag Jan dat Ed gewond op het pad lag. Hij hoorde tegelijkertijd weer enige schoten, waarop Jan dekking zocht langs het pad. Daar vandaan zag hij dat Ed, terwijl hij nog steeds op het pad lag, opnieuw door enige schoten werd geraakt. Het schreeuwen hield daarna op. Ed bewoog zich niet meer. Pas nadat vanuit het kamp een tegenaanval was opgezet en de vijand was verdreven, kon

het lichaam van Ed worden geborgen. Hij bleek door meerdere kogels te zijn geraakt. Aangenomen mag worden dat hij ter plekke is overleden. De volgende dag, 20 januari 1949, werd Ed met Militaire Eer en gedragen door zijn kameraden begraven op de begraafplaats te Bandoeng/Tjimahi. Het verdriet van zijn ouders heeft lang geduurd. Eigenlijk zijn zij er nimmer overheen gekomen.

Zo zijn er van onze 7 Dec. Divisie ruim 600 mensen omgekomen. Vaak een enkele in een auto vanuit de berm, af een boom, dodelijk geraakt. Maar ook met meerderen tegelijk tijdens een patrouille. Van al onze onderdelen op West-Java maar ook op Midden- en Oost-Java, 3-7 R.I., 3-11 R.I. en 3-5 R.I. en op Sumatra 3-3 R.I. zijn een groot aantal heengegaan. De zes bewakingsbataljons verloren samen 143 mannen.

Telkens weer stonden we om een groeve. Daarna schikten we bloemen vóór het kruis en de helm en namen eerbiedig afscheid.

Ons verblijf duurde maar voort. Wij wisten niet waar we aan toe waren. En de aanvallen op ons bleven.

Steeds moesten we bedacht blijven op snipers, op afgebroken bruggen, omgezaagde bomen over de weg en gebrandschatte kamponghuisjes.

Als we nu terugdenken zijn het vooral de onderlinge contacten in ons peloton, onze groep, of ons onderdeel, die ons nog steeds aanspreken.

Toen we eindelijk het bericht over ons vertrek uit Indië ontvingen waren we blij en toch niet uitbundig. Wij hadden al zo vaak eerder een vertrekdatum gekregen en daarna niets meer gehoord. Eenmaal in Batavia, waar we allerlei medische keuringen ondergingen, injecties kregen en allerlei voorbereidingen voor de terugreis werden getroffen, begonnen we ons zekerder te voelen.

Ieder onderdeel nam kort voor de afvaart afscheid van de kameraden die achterbleven op de erevelden. Dan voelden we onze verbondenheid met de gesneuvelde vrienden. We dachten terug aan de kritieke momenten als onze patrouille vastliep, onze auto werd beschoten. Ook nu denken we terug aan onze gevallen kameraden en aan Indië. Toen we wegvoeren uit Tandjong Priok was er vreugde in ons, maar ook een brok in onze keel om die wij achter lieten en ook om Indië waar wij ons toch hadden leren schikken. Wij gedenken ook degenen

van onze 7 Dec. Divisie die later zijn gevallen op de Balkan in VN.-verband.

Wij voelen ons nog steeds sterk verbonden met de vrienden die met ons ginds onder vuur lagen. Vrienden in dezelfde omstandigheden en met dezelfde hunkering en heimwee als wij. Aan hun kameraadschap hebben wij veel te danken. Hun dood is een vraag aan ons anderen vriendschap te geven. Zij waren medestrijders geroepen om trouw te zijn in de strijd om gerechtigheid. Wij zijn geroepen om te zoeken en recht te doen aan wie onrecht lijdt.

Aan hun menszijn is vaak op gruwelijke wijze een eind gekomen. Het kostbaarste is hen ontnomen. Onze gedachten gaan uit naar hen die ze achterlieten, hun vrouw, verloofde, vriend of ouders en zeker ook hun kinderen. God geve hen kracht.

Wij kijken naar de zeshonderd kaarsen in de kerk en onze gedachten gaan terug.

Zij blijven bij ons. Wij bij hen.

Wij laten elkaar niet los.

Hoevele zwarte nachten van bitterheid en pijn en smartelijk verwachten ons deel nog zullen zijn op deze donkere aarde, toch staat in alle pracht de ster van Gods genade aan 't einde van de nacht.

(Gedicht, geschreven door en voorgelezen tijdens de Herdenkingsdienst in de Grote Kerk te Apeldoorn door mevrouw A.G. Steenstra, Emmen)

STILTE - - - -

Een simpel woordje met zoveel facetten; immers er is stil verdriet en stille pijn, maar ook stille eerbied en ontroering, stilte kan weldadig en beklemmend zijn.

Er zijn zoveel gezegdes ook met stilte; de stilte voor de storm kennen we allemaal een stille wenk, of - venoot of - getuige een stroom van 'stiltewoorden' vloeit door onze taal.

Maar een veteraan kent andere stilte; weet je nog van die patrouilles in de nacht?

De stilte suiste door je brein en body zo bedreigend, onvoorspelbaar en verdacht!

En als je wacht liep onder de tropen-hemel, gespannen luisterend naar ieder vreemd geluid, steeg stilte, als een koor van dissonanten, onwezenlijk en ongrijpbaar boven je denken uit.

Levenslang zal je ook blijven horen de stilte na het lossen van 't fatale schot; want bij de aanblik van dat roerloos lichaam, brak er onherstelbaar iets in jou kapot!

Dan kom je thuis, 't 'Cease-fire' heeft geklonken, nu wacht je toch een warm welkom in ons land?! Maar nee, je voelt een ijsig-koude stilte, geen luist'rend oor voor jou, geen uitgestoken hand!

Jij veteranenvrouw, jij zoon of dochter, jij kent de zwaar-beladen stilte van die man, die voor zich uit staart met betraande ogen, maar geen verklaring daarvoor geven kan.

- - - -

Niet slechts de veteraan ontmoette stilte, maar tevens de teruggekeerde landgenoot die eens vol vertrouwen had gekozen voor dat exotisch land, dat goede toekomst bood.

Maar wrede oorlog en bezetting maakten voor hen abrupt een einde aan 't bestaand geluk; vrijheidsroof, vernedering en kwelling braken familieband en toekomstdromen stuk!

Zij willen nu de stilte graag doorbreken en daarmee uiting geven aan hun dankbaarheid, want bloedjonge jongens, vers uit Holland, zorgden dat zij ter elider ure werden gered en bevrijd.

Hij maakte laatst met 'pokerface' excuses,

de machtswellustige overheerser van hun land; men dacht toen, dat voor hen de kous nu af was, maar dat breisel kan nooit worden afgekant!

Steeds weer zullen steken blijven vallen, die pijnlijk-diepe trekken in hun hart; de kampverschrikking blijft hen achtervolgen, bemoeilijkte ook lange tijd een nieuwe start.

- - - -

Jongen van toen, veteraan van nu, jouw inzet, jouw plichtsbesef en moed zijn niet voor niets geweest; laat je hierdoor in wreed-stille uren troosten, zodat die pijnlijk-open wond misschien geneest!

Hoor je nu op dit moment de stilte? - - Dat is een zwijgend teken van betrokkenheid, van onderling begrip en kameraadschap, gedeelte emoties, trouw en solidariteit.

Straks zullen wij in stilte weer herdenken, één minuut, met eerbied rakend aan de eeuwigheid; zo blijven sobats, rustend onder palmen, zolang wij leven deelgenoot van onze tijd!

(aan het einde van de dienst sprak aalmoezenier Ger Wildering de volgende gedachte uit)

Slotgedachte

We komen aan het einde van deze dienst.

Maar met deze dienst is ons herdenken nog niet compleet.

Want vanmiddag gaan we naar het divisie-monument.

Wij, de levenden, hebben een monument opgericht.

Ter nagedachtenis aan hen die stierven.

Namen in steen om de herinnering levend te houden.

Wij, die leven in het heden, leven immers met het verleden.

Wij, die leven in het heden, zijn nog altijd op weg naar de toekomst.

En geven wij, door dit herdenken, niet juist richting aan onze toekomst?

Ons herdenken is toch immers niet vrijblijvend?

Het is ook een beaming van onze opdracht.

Onze opdracht van toen is nog steeds onze opdracht nu.

Want is het in het heden nog niet steeds onze opdracht om te werken aan vrede, veiligheid en recht?

Als mensen worden wij toch dagelijks geroepen om in dienst te staan van gerechtigheid en vrede?

Ik hoop dat wij die vragen met een volmondig 'ja' willen beantwoorden. Juist omdat wij mensen zijn. Juist omdat wij toekomst willen hebben, en andere mensen toekomst willen geven.

En mogen wij ons daarbij gesteund weten door God?

Ja, dat mogen we.

Zonet zongen wij het nog. 'Nader, mijn God, bij U,

Gaat Gij met mij mee, dan kent mijn ziele rust.'

Want zo heeft God zich namelijk bekend gemaakt in de joods-christelijke traditie.

Aan het oude volk Israël maakte Hij zijn naam bekend

'Ik ben met jou' is zijn naam.

Een naam die vraagt om vertrouwen. Het vertrouwen dat God bij ons wil zijn.

En ik vermoed dat ieder van ons momenten uit zijn eigen leven kent, waarop dat vertrouwen soms moeilijk was op te brengen.

En toch wil God ons nabij zijn.

En dat zingen wij zo meteen ook in het lied 'Blijf mij nabij'

Een gebed waarin wij vragen om Zijn aanwezigheid.

Waarin we ons vertrouwen in Hem willen uitspreken.

God wil betrokken zijn bij ons verleden, ons heden en onze toekomst.

Wat onze daden en herinneringen ook mogen zijn.

Hij wijst ons niet af. Hij wil ons nabij zijn.

'Blijf mij nabij, Heer'.

Ik bid dat deze woorden u in uw leven doen ervaren dat God nabij is.

Dat de vrede van God, die alle verstand te boven gaat,

uw leven vervult, opdat u vrede mag hebben.

Vrede met uw verleden. Vrede in het heden met de mensen om u heen.

Dat vrede onze toekomst moge zijn.

Dagorder van de Commandant I Divisie '7 December'

"Wij werden geroepen van huis en van haard. Te dienen ons volk en ons land"

Vandaag, 7 december 2001, herdenkt I Divisie '7 December' al haar militairen die bij de uitvoering van hun taak het hoogste offer hebben gebracht. In Apeldoorn komt het personeel van de divisie met nabestaanden, veteranen en autoriteiten bijeen om in een herdenkingsdienst in de Grote Kerk en een kranslegging bij ons divisie-monument hen te gedenken die niet terugkeerden van hun missie.

Vandaag ook staan wij stil bij het 55 jaar bestaan van de divisie. Op 29 augustus 1946 werd de divisie formeel opgericht in Assen in aanwezigheid van Koningin Wilhelmina. Als symbool voor haar opdracht gaf zij de divisie de naam '7 December', hiermee refererend aan haar toespraak van 7 december 1942 voor Radio Oranje.

Direct na de oprichting werd de divisie uitgezonden naar het voormalig Nederlands Indië. Tussen 1946 en 1950 had de toenmalige '7 December'-divisie samen met de 'Bewakingsbataljons 7 December' de taak orde en rust te brengen. 683 Militairen kwamen daarbij om het leven. Zij liggen begraven op de Erevelden in Indonesië.

Tevens herdenken we de militairen die bij latere missies in het 55-jarig bestaan van de divisie bij hun taak-uitvoering in het kader van vredeshandhaving het leven hebben verloren. Vandaag hebben wij de namen toegevoegd van de militairen die dit jaar tijdens missies zijn overleden: Sergeant-majoor Groeneveld en Kanonnier der eerste klasse Alsemgeest.

Vanaf het begin van het bestaan van de divisie heeft herdenken een belangrijke rol gespeeld. Het verdiept de verbondenheid tussen hen die gedenken. Naar mate de tijd verstrijkt wordt dit steeds belangrijker. Het

brengt ons samen en geeft betekenis aan het vieren van iedere mijlpaal.

De offers die deze militairen brachten in de 55-jarige geschiedenis van de divisie zijn een voorbeeld voor de militairen van nu. Veiligheid en vrijheid zijn nog steeds niet vanzelfsprekend, zoals wij nu naar aanleiding van de recente gebeurtenissen in de Verenigde Staten nog eens nadrukkelijk ervaren. Zij zullen verdedigd moeten worden. De namen die op het monument vereeuwigd zijn herinneren ons aan de offers die hiervoor gebracht zijn.

De militairen die vandaag de dag bij de divisie werken weten dat bovenstaande regel uit het marslied van I Divisie '7 December' ook voor hen geldt. Ik doe een beroep op u om, in-dachtig onze roemrijke geschiedenis en respectvol naar onze veteranen, verder te bouwen aan een professionele divisie die staat voor haar taak.

Generaal-majoor L. Noordzij

Toespraak Divisie Commandant, bij het Monument

Excellenties, generaux, dames en heren,

Ik heet u van harte welkom bij het tweede deel van onze 7 December-herdenking, in het bijzonder begroet ik de mensen die niet bij de herdenkingsdienst in de Grote Kerk aanwezig konden zijn. Een speciaal woord van welkom voor:

- Mw. Mulder-Gemmeke RMWO;
- Dhr. Van den Doel, Vertegenwoordiger voor de VVD in de Tweede Kamer;
- Lgen. De Veer, Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht, tevens inspecteur van de veteranen;
- Alle buurtbewoners; Ik ben blij u hier te ontmoeten nadat geplande eerdere ontmoetingen dit jaar helaas geen doorgang konden vinden, hartelijk welkom.

Ik waardeer bijzonder het initiatief dat getoond is door de oprichters van het monument dat achter mij staat. Daardoor hebben wij een plek waar we telkens samenkomen om te gedenken en onderlinge banden kunnen verstevigen, eerst in Schaarsbergen, nu in Apeldoorn.

Onlangs nog ben ik aanwezig geweest bij de onthulling van een monument voor gevallen Indië-veteranen, afkomstig uit de Gemeente Schiedam. Het is mij daar weer opgevallen hoe groot de betrokkenheid is van onze veteranen. Ook werd mij daar weer duidelijk wat het belang en de betekenis is van een monument. Het draagt wezenlijk bij aan het levend houden van de gedachten aan hen die vielen.

Toen ons monument van Schaarsbergen werd verplaatst naar hier, was reeds voorzien dat hiernaast de nieuwe hoofdingang van de Frank van Bijnen en de Koning Willem III kazernes zou komen. Van iedereen die nu de kazernepoort passeert, wordt onwillekeurig het oog getrokken naar dit monument. Elke dag realiseert zich zo de militair

op deze kazerne de ernst van zijn of haar taak.

Achter mij staan de namen vermeld van 683 leden van de '7 December Divisie' en van de 'Bewakingsbataljons 7 December' die in het voormalig Nederlands-Indië het leven lieten en zijn ook de namen vermeld van 5 militairen die in het afgelopen decennium tijdens het uitvoeren van hun dienst in voormalig Joegoslavië zijn overleden. Dit jaar hebben we hier twee namen aan toe moeten voegen: Sergeant-majoor Groeneveld; overleden tijdens UN-MEE-missie en Kanonnier der Eerste klasse Alsemgeest; overleden tijdens SFOR-missie. Vanochtend kreeg ik de droeve melding dat gisteravond Sergeant-majoor Hoekstra van 41 Hrstcie in Novi Travnik in Bosnië aan een hartstil-

stand is overleden. Zijn naam zal zo spoedig mogelijk op het monument worden bijgeschreven.

Wij weten dat achter iedere naam het verlies van een dierbare schuil gaat. We staan nu met z'n allen stil bij dit verlies. In gedachten zijn wij bij hen, bij hen die het leven hebben verloren en bij hun nabestaanden. Voor hen is de pijn het grootst. Door samen te herdenken willen we elkaar tot steun zijn.

Op het moment dat wij hier vandaag de kransen bij het monument leggen zullen ook op de erevelden in Indonesië namens de divisie en de Band Oud Strijders kransen worden gelegd.

Ik dank u voor uw aanwezigheid op deze voor de 1 Divisie '7 December' zo belangrijke dag.

Bootreis Noord- en Midden Nederland

Voor het jaar 2002 is, speciaal voor veteranen, een 7-daagse bootreis besproken van 5 oktober tot 12 oktober 2002.

Deze cruise gaat vanaf Arnhem (inschepen) via Kampen, Lemmer, Franeker, Harlingen, het IJsselmeer naar Wijk bij Duurstede en terug naar Arnhem (ontschepen). Er zullen diverse plaatsen aangedaan worden, waar dan de gelegenheid wordt geboden om te gaan passagieren.

De boot, Motor Passagiers Schip (M.P.S.) "Brillant" heeft een accommodatie voor 78 personen. Er zijn 38 twee-persoons hutten en 2 één-persoons hutten. Iedere hut is voorzien van een eigen douche en toilet. De kosten voor deze 7-daagse cruise bedragen 303,50 Euro, inclusief administratiekosten, plus annuleringsverzekering 14 Euro en een e.v.t. af te sluiten reisverzekering 9 Euro. U hebt hiervoor vol pension (ontbijt,

lunch en diner), verder koffie om 10.00 uur, 15.00 uur koffie/thee en om 20.00 uur koffie.

's Avonds is er altijd wat te doen, o.a. bingo, rad van fortuin, muziek etc. Mocht u geïnteresseerd zijn, dan kunt u hiervoor contact opnemen voor 15 maart 2002 met dhr. R. Grit, Balloo 90, 9458 TD te Balloo, tel./fax 0592-241361. Na uw aanmelding wordt u het officiële inschrijfformulier en reisvoorwaarden toegezonden.

M.P.S. "Brillant".

Nederlands-Indië 1945-1950 O.V.W.-ers en Dienstplichtigen

Op mijn 16e jaar (1941) werd ik, Martin Meijer, door de Marechaussee (Koninklijke was toen al verleden tijd) in mijn geboorteplaats Hardenberg (Ov.), wat dicht tegen de Duitse grens aan ligt, opgepakt wegens het achterhouden van oorlogsmaterialen, dat afkomstig was van het Nederlandse leger. Dit was Duits oorlogsbuit. Ik ben verraden door één of andere landverrader. Tot op de dag van vandaag weet ik niet wie mij verraden heeft. Ik kreeg 3 jaar gevangenisstraf van een Nederlands sprekende rechter, met 3 Duitse officieren naast hem in het kantongerecht Almelo. Ik belandde als dwangarbeider in Duitsland. Na de capitulatie van Duitsland in 1945, vertrok ik als O.V.W.-er met het bataljon 1-11 R.I. naar Nederlands-Indië. Via Engeland en Malakka kwamen we in februari 1946 in Tandjong Priok aan, om vervolgens de Orde en Vrede in Indië te herstellen. Helas pakte het heel anders uit dan dat ons in Nederland was verteld. In Batavia moesten we bewakingsdiensten verrichten. Er waren nog kampen met veel mensen die nog niet bevrijd waren. Japanse- en Indonesische militairen waren nog steeds baas in deze kampen. Zij hadden het voor het zeggen. In Batavia vonden dagelijks mishandelingen en moorden plaats (het was in de Bersiap tijd). Engelse- en Brits-Indische militairen werkten het Nederlandse leger tegen. Met de aanwezige TNI-militairen hadden we in Batavia geen problemen. Na aankomst van de OVW-bataljons verlieten zij Batavia en vertrokken naar Midden-Java, waar wij ze later weer tegen kwamen, doch wel onder heel andere omstandigheden. Toen waren wij vijanden van elkaar. Indonesische- en Nederlandse militairen schoten elkaar overhoop. In 1946 gingen we via Buitenzorg en Poentjakpas naar Tjandjoer. Hier werd van ons verwacht dat we de omgeving gingen bevrijden van TNI-militairen als mede van de andere loslopende bendes. Van Tjandjoer vertrokken we richting Midden-Java. In 1948 ging 1-11 R.I. terug naar Batavia met de overgebleven manschappen om in 1948 terug te varen naar Nederland. In november 1948 demobiliseerde ik

in Batavia en werkte als burger bij de Bataafse Verkeersmaatschappij tot eind 1949. Ik was in totaal 5 jaar op Java. In januari 1950 verhuisde ik met gezin naar Sumatra en werkte daar 8 jaar in Medan, Padang en Palembang. Na een verblijf van 13 jaar in het voormalig Nederlands Indië en het latere Indonesia werd ik met mijn gezin vanwege het Irian Barat kwestie het land uitgezet. Indië-veteranen wisten jullie tijdens je dienstdienst in Indië hoe de inheemse militairen tot officieren op de Nederlandse Militaire Academie werden opgeleid door bekwame Nederlandse officieren in Breda en Bandung? Inheemse officieren, die in hun Merdeka periode dienden en kennis aan het leger van de republiek aanboden om de Nederlandse troepen Indonesië uit te drijven. Deze zeer intelligente inheemse officieren waren onze grootste vijand geworden.

Hieronder volgt een citaat uit het BEGO-CONTACT, pagina 48/49, zomer 2001. Dit is een contactblad van de bond van ex-gelinterserden en gepatriëerden van overzee (BEGO). Secretariaat: BEGO, Hofland 95, 3062 JD te Rotterdam.

Voor de inval van de Japanners in 1941 had het KNIL, inheemse militairen in opleiding tot officier op de K.M.A. in Bandung, waaronder Alex Evert Kawilarang, die in de periode van Merdeka-Indonesia overging naar de TNI. Hij werd daar een belangrijke commandant. Ook R. Oerip Somohardjo, die later Chef Staf was van de republiekse strijdkrachten, behoorde als één van de K.M.A.-cadetten in Bandung die in dienst van het KNIL hun officiers-opleiding hebben gekregen. Naast deze hierboven genoemde goed opgeleide inheemse officieren zijn er velen naar de Republiek Indonesia overgelopen. De reden van hun overlopen kwam, doordat de inheemse officieren niet gelijk gesteld werden aan de Europese Officiëren in gelijke rang. Dit was een rechtstreekse rassendiscriminatie ten opzichte van de inheemse officieren. De salarissen van inheemse officieren waren ook maar de helft van de Europese officieren. Hun ein-

drang was kapitein en voor een hogere rang kwamen ze niet in aanmerking. Ook inheemse militaire studenten hadden geen recht op vrije overgang naar Nederland of terug naar Ned. Indië te gaan. De inheemse officier Simatupang, de latere Chef Staf van het Republiekse leger, vertelde dat hij zich tijdens zijn officiers-opleiding op de K.M.A. in Bandung helemaal thuis voelde bij het KNIL. Wij waren toch immers collega's van elkaar. Persoonlijke indrukken over nationale bewustwording vertelde de Generaal-Majoor van de TNI Soejarso Soejosoerarsa, een neef van Mangkoe Negoro VII (KMA opleiding in Breda 1939). Weet je wat zo vreemd was voor mij in Nederland tijdens mijn opleiding tot officier? Wij kregen 2 keer per dag brood en eenmaal warm eten, maar eenmaal per week rijst en dat at ik dan met katjang en sambal. Daarnaast lukte het mij eenmaal per dag te douchen, omdat de Nederlander vaak geen gebruik maakten van de douche gelegenheden.

Na het hierboven vermelde citaat gelezen te hebben heeft het mij wel tijdens het lezen duidelijk gemaakt, dat wij vlak na de Duitse bezetting kersverse slecht getrainde militairen waren die naar Ned. Indië gingen. Wij dienden ons land in de tropen, moesten het opnemen tegen een ons totaal onbekende extremisten bende. Nu pas begrijp ik ook waarom er meer dan 6300 sobats sneuvelden in de Gordel van Smaragd. Hun namen staan genoteerd op het Monument in Roermond. De inheemse officieren waren niet slechter in hun vakkenis dan onze officieren. Zij hadden toch dezelfde opleiding gehad. Beste sobats, OVW-ers, Dienstplichtigen enz., ook al werden wij ten onrechte bij terugkomst in Nederland voor moordenaars uitgemakkt, ik wens u allen een goede gezondheid toe.

Met vriendelijke groet,

O.V.W.-er W. Meijer
De Rode 195
2544 WZ Den Haag

Een kind uit de dessa

Begin 1950 ontving ik met de Europese post een brief van een bejaarde Zeeuw, een vroegere dorpsgeenoot van mij, die me schreef dat zijn zoon bij het KNIL had gediend en in gevangenschap was overleden bij het werken aan de beruchte spoorlijn. In april 1940 had hij een laatste brief van hem gehad uit Bandoeng waarin hij had aangekondigd trouwplannen te hebben met een Indische jongedame. Zou ik kunnen nagaan of hij inderdaad getrouwd is geweest en wat er dan van de weduwe was geworden? Ik moest er wel even om glimlachen: met 13700 eilanden weet je niet zo gauw waar je moet beginnen. Maar goed, ik wilde het wel proberen. Hij heette Bakker en had in de omgeving van Bandoeng gezeten. Snuffelend in de archieven van het KNIL telde ik 74 regels met de naam Bakker. Ik vroeg de oude heer Bakker om meer gegevens, misschien wist hij het legernummer? Dat wist hij en het arriveerde zes weken later. Toen werd de zoektocht makkelijker. Zijn zoon was smid geweest bij het KNIL en getrouwd in 1941 met Waggia. In dat jaar was ook een zoon geboren die vernoemd was naar zijn Zeeuwse grootvader Abraham. Laatste verblijfplaats was Tjimahi, niet zo ver van Bandoeng. Dat spoor kon ik volgen. Via diverse adressen in Tjimahi kwam ik uiteindelijk bij een tante van Waggia die me alles over haar kon vertellen.

Als boerendochter, geboren in kampung Turi bij Djogja, hielp ze met planten van de rijst en het oogsten van de salak. Toen ze de padi tot beras kon stampen ging ze bij haar kinderloze oom en tante wonen in Tjimahi, waar ze werk bij een Sergeant-Majoor van het KNIL kreeg. Zo begon voor Waggia Tutoni uit de dessa een nieuw leven tussen de orang orang belanda. Later, op een feestje bij boelan poernama (volle maan) ontmoette ze die forse blonde smid, die zo aardig tegen haar deed en Maleis sprak met een vreemd accent. Vandaag de dag weet ze nog dat hij aan het eind van de avond tegen haar zei: "hoenga bagoes (mooi bloemetje), samen met jou wil ik verder leven". Ze trouwden, maar hun geluk duurde niet lang, hun wereld veranderde in oorlog en ellende. Hij werd een gevangene en zij belandde in een kamp met een zontje van amper een jaar. Karig eten en een strikte discipline, bij de kleinste overtreding werd er gestraft. Martelen en doden deden de Jappen niet in het vrouwenkamp, dat deden de eigen mensen, later, na de bevrijding. Zij en haar kind werden opgejaagd, ontsnapten ternauwernood en kwamen tenslotte terecht bij haar familie in kampung Turi. Pas nadat onze jongens kwamen, keerde voor haar de rust weer. Ze zou weer naar Tjimahi komen en van haar tante zou ik bericht krijgen wanneer ze was teruggekeerd. Enkele maanden later heb ik haar ontmoet,

een schoonheid, inderdaad een boenga bagoes. Ze was hertrouwd met een Indische jongeman, een "Steurtje", die ook bij het KNIL had gediend en had er nog een tweede zontje bij. Ik maakte enkele foto's en een uitgebreid verslag voor de Nederlandse opa. Toen die de foto zag van zijn enige kleinkind dat zijn naam droeg, ging het snel in zijn werk. Met de nodige bijstand zorgde hij ervoor dat het hele gezin naar Nederland kwam en dat er een woning en werk was. Ergens op de oceaan kwam de derde zoon ter wereld en later in Nederland werd het gezin nog met drie kinderen uitgebreid.

Haar man kreeg werk op een nabijgelegen fabriek, waar hij tot zijn pensioen is gebleven. In de jaren tachtig zijn ze nog eenmaal in Indonesië geweest. Heimwee? De kinderen en kleinkinderen, geheel vernederlandst, trokken toch meer dan de tropenwarmte en de verre familieleden.

Waggia, in veel opzichten het eenvoudige kind uit de dessa gebleven, heeft zich zo goed en kwaad als dat gaat aangepast aan ons klimaat en onze gewoonten. Een Nederlandse naam - Heleen - en een officiële geboortedatum had ze al gekregen bij aankomst in Nederland.

Haar gezin is een hechte familie geweest en gebleven.

Vorig jaar is haar man overleden. Ook nu ze als een oud grijs dametje alleen in een moderne flat woont tussen andere ouderen, krijgt ze meer bezoek van de overal in Nederland wonende kinderen en kleinkinderen dan wie ook.

Ik zit tegenover haar aan tafel. "Toch is het leven niet meer hetzelfde": zegt ze met tranen in de ogen.

Portretten van kinderen en kleinkinderen en schilderijen met sawahs en tropenbloemen vullen de wanden van de kamer en scheppen een sfeer van de verleden tijd.

Verhalen van vroeger, herinneringen ophalen.

Selamat tinggal, Waggia! Hou je goed, Heleen.

Zomer 2001, sobat Pierre

43e Brig. Park Cie.

De 43e Brigade Park Cie. houdt op 27 maart 2002 een reünie in de Margrietkazerne te Wezep.
Info: P. Schlömer, tel. 074-2663388 of bij D.F.J. Stijl, tel. 0571-272445.

431 Bat. Inf. 7e Bat. Garde Grenadiers H. Brigade

De in 1949 als dienstplichtigen met de Zuiderkruis naar het voormalig Ned. Indië vertrokken en in april 1951 met de m/s Nelly teruggekeerde militairen van bovengenoemd onderdeel houden op 4 april 2002 hun jaarlijkse Bataljonsreünie in de Oranje Kazerne te Schaarsbergen. Oudleden van ons Bataljon die nog niet eerder van onze reünies gehoord hebben, maar wel belangstelling hebben en informatie willen ontvangen kunnen zich telefonisch of schriftelijk aanmelden bij: J. Hummel, Pop Dijkmarweg 84 A, 9731 BH Groningen, tel. 050-5410009 of bij P. van Hulzen, Reeweg Oost 230, 3312 LL Dordrecht.

Vrienden van de Stirling Castle 1945

De vrienden van de Stirling Castle 1945, oud Indiëgangers, ex Oorlogs Vrijwilligers van het v.m. Gezags Bataljon Indië en een detachement van de v.m. Lucht Strijd Krachten houden op woensdag 10 april 2002 een reünie in de Gen. Maj. De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Aanvang 10.00 uur.
Info: J.H. van Ampting, tel. 043-3218603.

O.V.W. Bataljon Zeeland

Het reüniecomité van O.V.W. Bataljon Zeeland 1-14 RI houdt op 17 april 2002 haar jaarlijkse reünie in de Marine kazerne te Vlissingen.
Informatie: P.J. Geldof, Van Heemskerckstraat 35, 4335 HZ Middelburg.

8e Genie Veld Cie. + 3e E.M. Peloton

De 8e Genie Veld Cie. + 3e E.M. Peloton houden op 24 april 2002 hun reünie in de Kumpulan (Bronbeek) te Arnhem. Diegenen die nog geen bericht hebben gekregen kunnen con-

tact opnemen met Kobus van Duyn, Nachtegaallaan 2, 9363 GB Marum. Tel. 0594-659356.

5e Esk. Paw. Reg. Huz. v. Boreel

I.v.m. een storende fout m.b.t. de datum in de vorige 'Sobat' volgt onderstaand nogmaals de volledige tekst: Op 26 april 2002 is er een reünie in de Du Moulinkazerne te Soesterberg. De bekende Sobats krijgen een uitnodiging, maar er zijn nog zwevende adressen.

Info: Reünie Comm. 5e Esk.Paw. Ben Koerselman, De Dennen 126, 1402 KM Bussum. Tel. 035-6916276.

15e Genie Veld Cie.

Op donderdag 14 maart 2002 wordt voor de veteranen van het 15e Genie Veldcompagnie, Zuid-Sumatra 1948 - 1950, de twee-jaarlijkse reünie gehouden in de Elias Beeckmankazerne te Ede. Sobats die hiervoor geen uitnodiging hebben ontvangen kunnen informatie verkrijgen bij M. Stroomborg, Postweg 84, 6741 ML te Lunteren. Tel. 0318-482373.

436e Bat. Inf. (7-3 R.I.)

Het 436e Bat. Inf. (Nrd.Sumatra / West-Java 1948-1951) houdt op woensdag 20 maart a.s. de 15e reünie in de Trip van Zoutlandkazerne, de la Reyweg 95 te Breda. Zij die geen uitnodiging hebben ontvangen kunnen contact opnemen met G.H. Swijnenburg, Ghijseland 335, 3161 VW te Rhoon. Tel. 010-5013316.

35 A.A.T.

35 A.A.T. houdt op zaterdag 27 april 2002 haar reünie in de Kumpulan van Huize Bronbeek te Arnhem.
Info: J. Rust, tel. 070-3961578.

403 B.I.

De chauffeursgroep van het 403e Bat. Inf. "De Ridders van de Ruige Hoek", houden in mei 2002 weer een reünie. Locatie omgeving Epe.
Info: A. Scheenstra, tel. 058-2541821

4-7 R.I.

Op dinsdag 23 april 2002 wordt de 13e reünie gehouden voor het bataljon 4-7 R.I. in de Gen. Maj. de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Degenen, die in oktober jl. geen brief ontvangen hebben en wel willen deelnemen aan de reünie kunnen zich melden bij: F. van der Meer, Londenstraat 118, 2711 DE te Zoetermeer. Tel./Fax 079-3415046

St. Prom. Maritieme Tradities

Op woensdag 24 april 2002 wordt er een reünie georganiseerd in de Van Ghentkazerne te Rotterdam voor de ex-opvarenden van de Hr. Ms. J. Maurits, Van Zijl, Evertsen, Van Galen en de Piet Hein in de periode v.m. Ned. Indië, Korea en v.m. Nieuw-Guinea
Op woensdag 15 mei 2002 wordt er een reünie georganiseerd in de Van Ghentkazerne te Rotterdam voor de ex-opvarenden van de ex Hr. Ms. Snellius en de ex Hr. Ms. Luymes over de gehele periode.
Informatie en aanmelding: St. Promotie Maritieme Tradities, postbus 816, 2800 AV te Gouda. Tel. 0182-511481 - b.g.g. 0182-534588.

J.J. van Piershil.

Staf 2e Inf. Brig.

De Staf van de 2e Inf. Brig. 1e Div. 7 Dec. houdt op woensdag 17 april 2002 een reünie in de Frank van Bijnenkazerne te Apeldoorn.
Info: W. v.d. Iest, tel. 050-5253484 of J. v.d. Berg, tel. 058-2126265.

C Cie. 4-1 R.I.

De C Cie van 4-1 R.I. houdt de jaarlijkse reünie op woensdag 17 april 2002 in de Kumpulan van Huize Bronbeek te Arnhem. Sobats die bij genoemde Compagnie betrokken zijn of zijn geweest en nog geen uitnodiging hebben ontvangen, worden verzocht contact op te nemen met J. van Dijken, Spicastr. 98, 9742 LV te Groningen. Tel. 050-5712121, bgg 0627330952.

L.V. Cle.

De Lucht Verplegings Compagnie 1945 - 1950 houdt zaterdag 13 april 2002 voor de derde keer een reünie in de Kumpulan van Huize Bronbeek te Arnhem. Diegenen, die in onze reünie geïnteresseerd zijn en nog niet bij de reünie-commissie L.V.C. bekend zijn, kunnen contact opnemen met Cas Oudman, tel. 0592-344146 of Ginus Uildriks, tel. 0592-459177. 5-3 R.I.

De 17e reünie van 5-3 R.I. (Zuid-Sumatra 1947-1950) wordt gehouden op 2 mei 2002 in de Trip van Zoutlandtkazerne te Breda. Zij die nog geen bericht hebben ontvangen kunnen zich schriftelijk aanmelden tot uiterlijk 1 april 2002 bij het secretariaat van de reüniecommissie, J.C. Buckens, Van Houtenstraat 20, 4623 XK te Bergen op Zoom. Tel. 0164-237994. Inschrijving na die datum is dan helaas niet meer mogelijk.

Op zoek naar

Tonnie van Gestel is op zoek naar gegevens betreffende zijn oom. Zijn naam is: Jan van Gestel, geboren 18 augustus 1916, gelegerd geweest in Wolverhampton (Engeland), Legeronderdeel: III-2 R.I. Prinses Irenebrigade; Legernummer 16 08 18 002; Rang: Korporaal; Vertrokken 1946; Terugkomst 1949 (voortijdig i.v.m. verwonding); Overleden 3 april 1991. Wie kan Tonnie helpen. Hij is te bereiken op: tel. 0413-492236 of schriftelijk: Elschotseweg 18, 5482 LK te Schijndel.

Onthulling plaquette.

Zondag 3 maart a.s. wordt in Landgraaf aan het reeds bestaande monument voor de oorlogsslachtoffers aan de Beuteweg (tegenover de Wilhelminastraat) een plaquette met de namen van de uit Landgraaf

afkomstige en in het voormalig Nederlands Indië omgekomen militairen toegevoegd. Het behoeft geen betoog dat de onthulling op stijlvolle wijze zal gebeuren. Een en ander is tot stand gekomen in goede samen-

werking van het Landgraafs gemeentebestuur met de initiatiefnemers Th. Maas en J. Otten (VOMI-leden). Iedereen is van harte uitgenodigd bij de onthulling aanwezig te zijn.

Landelijke Indië- en Nieuw-Guinea-Veteranendag bij het monument in Dalen met ondersteuning van de landmacht

Op zaterdag 6 juli 2002 wordt er in Dalen (Dr.) de 8e Landelijke Indië- en Nieuw-Guinea-Veteranendag gehouden voor militairen die in het voormalig Ned.-Indië en/of Nieuw-Guinea hebben gediend, voor zowel KL., KM., Klu. en KNIL. Er is een accommodatie in de tenten voor 2500 personen. Alleen veteranen en hun partners/begeleiders komen hiervoor in aanmerking. Dalen heeft een N.S.-station. Helaas worden er geen N.S.-vrijvervoerkarten beschikbaar gesteld t.g.v. de Veteranendag in Dalen. Heeft u als veteranenpashouder de vrijvervoerkarten van de S.D.V. al in uw bezit, dan kunt u die uiteraard gebruiken voor een bezoek aan Dalen op zaterdag 6 juli 2002. Een militaire kapel zorgt deze dag weer voor de muzikale omlijsting. In het centrum van Dalen wordt een Pasar Baru georganiseerd met o.a. Indische muziek- en dansgroepen. De deelnamekosten zijn Euro 11.00 per persoon en daarvoor krijgt u koffie met cake, een lunchpakket, consumptiebonnen en een nasi-maaltijd met frisdrank naar keuze of bijs. Wij zijn nog volop bezig om er dit jaar weer iets bijzonders van te maken. Meer daarover in het programma dat u - na aanmelding - in juni zult ontvangen.

AANMELDINGSBON

Naam _____
 Adres _____
 Postcode _____ Woonplaats _____
 Aantal pers. _____ Tel. _____
 Onderdeel _____

meldt zich aan voor de Landelijke Veteranendag op zaterdag 6 juli 2002 te Dalen. Na acceptatie wordt mij ter bevestiging de enveloppe per omgaande retour gezonden met nadere gegevens.

Ik kom met:

eigen vervoer de trein
 Duidelijk aangeven wat gewenst is.

Datum: _____ Handtekening _____

Deze bon inclusief de aan u zelf gerichte gefrankeerde enveloppe retourneren aan:

Stichting Dametin, Schoolstraat 10, 7751 GJ te Dalen.

Wij adviseren u per omgaande te reageren en de aanmeldingsbon, hiernaast afgebeeld even kopiëren en duidelijk invullen, met een aan u zelf gerichte gefrankeerde enveloppe in een gefrankeerde enveloppe te sturen naar: Stichting Dametin, Schoolstraat 10, 7751 GJ te Dalen, tel. 0524-551330. Na ontvangst bij ons secretariaat sturen wij u per omgaande de aan u zelf gerichte enveloppe, retour met nadere gegevens.

Voor meer informatie:

G. Rotman voorzitter
 tel. 0524-551337
 A. Warringa penningm.
 tel. 0524-551873
 A. Snijdars alg. adj.
 tel. 0524-551786

Heeft u nog nooit de veteranendag in Dalen bezocht, doe het dan nu ... zolang het nog kan. De vele positieve reacties getuigen steeds van een zeer geslaagde dag met een scala aan activiteiten en u kunt er gegarandeerd veel maten van 'toen' ontmoeten. Niet alleen van uw eigen onderdeel, maar ook van vele andere onderdelen. Zie hiervoor de deelnamelijsten die ergens bij de ingang van de tenten zijn aangebracht.

In memoriam

Op 14 december jl. is op de leeftijd van 74 jaar Jaap van Beugel overleden. Bij zijn crematie op 19 december in Dordrecht werd namens VOMI Zuid-Holland Zuid het woord gevoerd door Ger de Jong, vice voorzitter. Jaap en Ger kenden elkaar al via de contacten in de scheepsbouw, toen ze beiden nog in de bloei van hun leven waren.

Vele jaren later ontmoetten zij elkaar weer, waarbij toen pas werd geconstateerd dat zij allebei als militair in Indië waren geweest. Jaap had nl. als OVW-er bij de Huzaren gediend. Bij zijn toetreden tot de VOMI werd hij benoemd tot bestuurslid Sociale Zaken en in deze functie heeft hij vele sobats kunnen helpen, mede dankzij een door hem opgebouwd netwerk van medewerkers in onze regio.

Hij heeft een werkzaam leven gehad in het realiseren van een Indië-monument in Dordrecht en Zwijndrecht. Helaas moest hij in 1999 om gezondheidsredenen zijn werk overdragen. Een aantal zware operaties en nog meer lichamelijk ongemak hebben zijn levensavond sterk beïnvloed. Heel veel steun ondervond hij gedurende de laatste drie jaar van zijn echtgenote en kinderen, maar ook zijn vriendenclub was hem dierbaar. Zij ontmoetten elkaar elke vrijdag in Dordrecht, waarbij de belevenissen van vroeger, maar ook actuele zaken besproken werden. Zijn vrienden zullen hem missen op hun wekelijks borreluurtje.

Wij veteranen, die met Jaap te maken hebben gehad, zullen hem evenzeer missen.

Tenslotte worden Mevr. van Beugel, de kinderen en kleinkinderen veel sterkte toegewenst door Ger de Jong om dit grote verlies te kunnen dragen. Hij eindigde met: "Jaap, goede vriend, rust in vrede. Slamet djalan". Mevr. van Beugel-de Jong wil via dit bericht in "Sobat" als volgt bedanken: "Het medeleven van zoveel heeft ons diep ontroerd. Het is een troost te weten, dat zoveel meeleefden en fijn te weten, dat er zoveel mensen zijn geweest, die iets voor hem betekend hebben en waarvoor hij iets betekende.

Met mijn familie wil ik u oprecht danken voor uw deelneming".

H. Barmentlo

Boekbespreking

"De Meelstreep"

Terugkeer en opvang na de Tweede Wereldoorlog, door Martin Bossenbroek. Uitgeverij Bert Bakker, Amsterdam. Prijs: Euro 36,- (f. 79,33). ISBN: 9035123700. Nugi 641 (Adres uitgeverij, antwoordnummer 10683, 1000 RA te Amsterdam).

Gebonden, geïllustreerd 688 pagina's. Nooit eerder heb ik een boek gelezen dat mij met zoveel verbijstering vervulde. Met steeds toenemende en dieper wordende verslagenheid worstelde ik mij door de lange donkere tunnel van dit vreselijke boek. Toen ik mij eindelijk door de 688 pagina's lectuur had heengesleept daalde een diepe dèpresiviteit in mijn gemartelde geest neer.

Het boek van de SOTO (Stichting Onderzoek terugkeer en Opvang) is grosso modo een geschiedenis, een sociale geschiedenis wel te verstaan, van de ontwikkeling op sociaal/economisch gebied na de Tweede Wereldoorlog in Nederland. Voor mij was het een confrontatie met een levensfase, de Duitse bezettingsperiode van 1940 - 1945, die mij met afschuw herinnerde aan alles wat niet overeenkomt met verwachtingen die wij mensen die geduren de die oorlog leefden en werkten, hadden, en waarvoor we destijds hebben gestreden en geleden. In zekere zin zelfs ons leven hebben ingezet.

"De Meelstreep" biedt ons, godesillustioneerde en hevig teleurgestelde oorlogs- en verzetsdeelnemers op beeldende, chronologische wijze dat wat er van onze destijds idealen is terechtgekomen. Helaas niets.

Toen ik na grondige bestudering, dat kan ik u verzekeren, het vuistdikke boekwerk dicht sloeg zuchtte ik niet alleen van opluchting, maar ik voelde mij tegelijk uiterst verbitterd. Mijn oude lichaam bleek niet tegen de emoties, woede en irritatie, die de lezing van "De Meelstreep" in mij hadden opgewekt, op te kunnen. Ik werd ziek, kreeg hoge koorts. Het duurde vele weken voor ik weer op de been kwam. Mijn woede, verbijstering en teleur-

stelling betreffen niet de auteur van deze uitgave, want de Soto-auteur, Martin Bossenbroek, heeft zich in dit werk een voorbeeldige chroniqueur betoond. Hij heeft de algemene ontwikkeling van ons land en volk na de bevrijding van 1945 helder en duidelijk beschreven. De Soto-auteur Bossenbroek heeft volgens mijn opvatting zich goed, tot zeer goed, van zijn opdracht gekwet. Hij schrijft helder en voor een academicus zeer leesbaar. Bovenal heeft de Soto-auteur zich als een bekwaam advocaat van zijn opdrachtgever, de overheid, ontpopt.

De regering die optrad als zijn opdrachtgever en financier had volgens mijn mening geen betere pleitbezorger van haar zaak kunnen wensen. En dat zal ook wel de bedoeling van die opdrachtgever zijn geweest. Een opdracht die inhield, de hier behandelde materie te onderzoeken. Er waren namelijk veel mensen, in het bijzonder oorlogsgetroffenen, die zeer ontevreden bleken over de wijze waarop ze naar hun terugkeer uit gevangenschap en deportatie in het vaderland, Nederland, waren ontvangen en behandeld. En een dergelijke ontevredenheid betreffende het destijds en latere overheidsbeleid kon de huidige regering van ons land niet gebruiken. Weg ermee. Die ontevredenen; teruggekeerden uit Duitse en Japanse concentratiekampen, deportatie, gedwongen arbeid, krijgegevangen- en strafarbeidskampen in het land van de vijand en elders, zo meende de na-oorlogse regeringen van Schermerhorn tot Kok, waren ten onrechte ontevreden over hun opvang na terugkeer in Patria. Ze voelden zich ten onrechte ontevreden en slecht behandeld.

Deze malcontenten, zo meenden onze vaderlandse bestuurders uit de elkaar opvolgende na-oorlogse kabinetten, waren bij hun repatriëring goed behandeld en opgevangen. Alle na-oorlogse overheden hadden steeds het beste voor deze mensen gedaan. De klagers, zo concludeerden

de regerders, moesten getraumatiseerd zijn tengevolge van de ellende die ze als slachtoffers van wrede vijandelijke regimens hadden ondervonden. Ze leden aan trauma's, depressies, syndromen en stressen. Hun ontevredenheid vloeide voort uit hun onverwerkte ervaringen uit het verzet en tijdens oorlogshandelingen. De vele vormen van stress etc. konden niet zijn ontstaan ten gevolge van de opvang na hun terugkeer in Nederland. En dus diende er iets te worden gedaan aan deze misstand. En de regering Kok deed er iets aan. De indruk dat de respectievelijke repatrianten bij de opvang na hun terugkomst uit Azië en Duits-Europa slecht waren behandeld en opgevangen door de Nederlandse overheden diende te worden weggenomen. De mopperaars, die zich tekort gedaan voelende oorlogsgetroffenen werden in dit kader als ziekepoten gezien. En aldus werden ze behandeld. Als zieken en geestelijk gestoorde. Een heerleger van psychiaters, psychologen en wat er verder aan ziekeknijpers voorhanden was, werd op de ex-gevangenen, gedeporteerden, oorlogsmilitairen, verzetsdeelnemers etc. etc. losgelaten. Een exorbitante uitkeringsfabriek werd opgezet. Na verloop van tijd kwam tengevolge van een geweldige welvaartsgolf veel, zeer veel geld beschikbaar. De bomen van de welvaart groeiden tot in de hemel. Een orkaan van economische groei joeg volk en overheid tot in de wolken. Miljarden gulden stroomden binnen bij de burelen van de overheid. En ergo werd er met uitkeringsgeld gesmeten. Zo mild toonde zich de in haar geld badende overheid dat de tegenwoordige poldergeldbeheerder, Minister Zalm, de geldvragende instanties zelfs meer gaf dan ze vroegen. Het geld, zo redeneerden kennelijk de overheden en hun lakeien, verantwoord alles, lenigt alle smart, verzoet alle leed, geneest alle kwalen, dooft elke kritiek en alle rouw. Het oude motto: "Geef het volk brood en spelen en ze zullen u eren en dankbaar zijn", werd ver-

vangen door: "Geef de oorlogsslachtoffers, echte zowel als vermeende, geld, veel geld, heel veel geld en ze zullen hun klachten en ellenden vergeten. Want ze kunnen met dat vele geld dan zelf brood en spelen kopen". En de uitkeringsindustrie begon steeds sneller te exploderen, met als gevolg dat steeds nieuwe horden, echte en vermeende, oorlogsslachtoffers de burelen van de uitkeringsfabriek bestormden. En alles scheen te kunnen. Geen ram werd in de uitkeringswetten ingebouwd. Nederland ontwikkelde zich steeds verder tot een twintig-eeuws Sinterklaas-Staat. Het volk werd gemetamorfoseerd tot een gemeenschap van uitkeringsjagers, bedelaars om schadevergoedingen, pensioenverwerfers, smartegeldontvangers en opportunisten. Navenant aan deze ontwikkeling ontstond naast de geldjagersgemeenschap, of liever daar binnen, een orde aan priesters, die de geldjagers steunden en stimuleerden: de orde der zieleknijpers. Het aantal oorlogsgetroffenen groeide tengevoelge van deze ontwikkeling als de bekende kool in sappige grond. Gedurende het lezen van "De Meelstreep" ontrolde zich een verbijsterend uitkeringslandschap, een maatschappij slechts gericht op materieel voordeel, een louter op geld geïntereerde samenleving voor mijn geestesoog. En het werd mij steeds droeviger te moede. Is dit nu de samenleving waarvoor wij gedurende de Duitse bezetting hebben gestreden? Is dit nu de maatschappij waarvan wij, medebelevers van oorlog en bezetting hebben gedroomd? Is dit nu het resultaat van ons streven? Nee. Helaas niet. Waar, o waar is de fierheid van ons volk gebleven? Eilancie ze teren slechts op een niet eens erg dapper verleden. Waar is de door de oorlogsgeneratie gehoopte maatschappij van solidariteit met elkaar, recht en vrijheid gebleven? Wat is er van terechtgekomen van onze idealen uit de donkere jaren 1940 - 1945, gekoesterd onder terreur en angst? Is deze uitiem egocentrische samenleving dat? Helaas is dit het verbijsterende resultaat. De wereld na 1945 is geen betere wereld geworden. Er is geen beter Nederland uit de verdruk-

king voortgekomen. In tegendeel, het is verworden tot een moreel steeds sneller afdalende waardeloze samenleving. Snelle afloop als der wateren. Een steeds voortdurende afschaffing van waarden en normen.

De idealen die wij eens, in de jaren der verdrukking en onvrijheid hadden, zijn op geen enkel punt gerealiseerd. Ze zijn verstikt in een ongebreuteld materialisme. De generaties die na ons kwamen hebben zich een eigen beeld van oorlog en bezetting gecreeerd. Een voor ons, getuigen, vreemd beeld. En in dat beeld, die zelfgecreerde visie, zijn al degenen die in de jaren 1940 - 1945 leefden slachtoffers van de oorlog. Zielepoten! (of boeven). Naar de oorlogsgeneratie wordt en werd niet geluisterd. Ze hadden en hebben afgedaan. Een onoverbrugbare kloof werd opgelegd. En wij de getuigen, blijven verbijsterd achter.

In de na-oorlogse samenleving ontstonden andere normen en waarden. Het geloof in God, de Bijbel, de tien geboden en de Kerk werd vervangen door een geloof in psychologen, psychiaters en andersoortige zieleknijpers plus politieke waarzeggers (Sonnabules). Naastenliefde verwerd tot steun in de vorm van geld en oorlogsuitkeringen, buitengewone pensioenen en smartegelden.

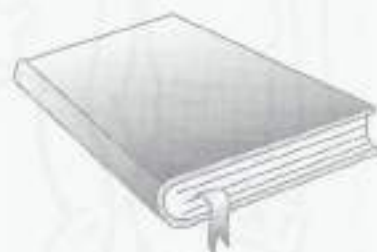
Binnen de in dit boek geschetste uitkerings- en smartegeld-staat ontstond een nieuw, andersoortige, maatschappelijke statussymboliek. De samenleving, waar binnen de oorlogsslachtofferstatus de hoogste statusgraad werd. Het werd nu zaak zich een zo hoog mogelijke oorlogsslachtofferstatus te verwerven. Er ontstonden rangorden in het slachtoffer-schap. Hoe hoger men in deze rangorde werd geplaatst, hoe hoger de uitkering, het smartegeld, de schade-looostelling, het pensioen en het maatschappelijk aanzien.

In dit verband wil ik enkele vragen aan de Soto-medewerkers stellen. Waar zijn de uitkeringen aan de onderduikers voor de arbeidsinzet gebleven? Waren degenen die wel naar Duitsland gingen werken beter dan diegenen die niet gingen? Waar zijn de erkenning en de geldelijke beloningen gebleven voor die onderdui-

kers die in de jaren na de oorlog naar Indië gingen of daarheen werden uitgezonden? Was hun inzet politiek niet correct in de ogen van de overheid en de Soto-onderzoekers? Waarom zijn de gedwongen in Duitsland tewerkgesteld duidelijk, zoals uit de toon van dit boekwerk blijkt, als tweederangs oorlogsslachtoffers gekwalificeerd? Waarom is de ene groep oorlogsslachtoffers, in het bijzonder diegenen die werden vervolgd wegens hun ras of geloof, hoger in de rangorde der gevolgden geplaatst dan de andere groep of groepen?

Soms krijg ik de indruk dat de politieke en/of religieuze sympathie van de Soto-onderzoekers daarin een rol heeft gespeeld. Mijns inziens zou voorkeur of antipathie op politieke of etnische gronden in dit onderzoek geen rol hebben mogen spelen. Kortom: Voor mij is de in dit werk geschetste maatschappelijke ontwikkeling van de uitkeringsstaat na de bevrijding in 1945 geen gunstige toejuichen ontwikkeling, maar een bedroevende maatschappelijke afgang.

Jaap Zwaan.

Onverwachtse ontmoeting

In mijn verhaal wil ik het vooral hebben over de verrassing die je beleefd als je totaal onverwacht een oude kennis ont-

moet en dan vooral in deze situatie in de tropen. Wij konden maar niet gaan en staan waar en wanneer wij dat maar wilden. Op mijn eerste dienstreis, zoals dat officieel heet, maakte ik dat mee. Die eerste reis ging van Tandjong Priok via Makassar naar Ambon, terug naar Makassar en via Soerabaya en Semarang terug naar Tandjong Priok.

In Makassar bleven we enkele dagen aan de kade liggen, dus een goede gelegenheid om eens op verkenning uit te gaan. In de haven sprak ik met een AAT-chauffeur, die mij aanraadt eens naar het AAT kamp te komen. Er was een militaire busverbinding met de stad. Zo kwam ik dan in de kantine terecht en wachtte daar op de man. Er kwamen daar niet zoveel vreemdelingen, dus had je al gauw aanspraak. In mijn geval nog iemand uit de streek en we gingen snel over op onze

"Memmetaal". Inmiddels was er nog iemand bijgekomen en bij het spaarzame licht zag ik eindelijk een bekend koppie, toebehorende aan ene Bauke v.d. Kooi, iemand die ik nog kende van de ambachtsschool in Leeuwarden. Hij was al 25 maanden in dienst, waarvan een groot aantal in deze tangsi en was als timmerman ingedeeld bij de AAT, vertelde hij mij. Hij was nog nooit eerder een bekende tegengekomen.

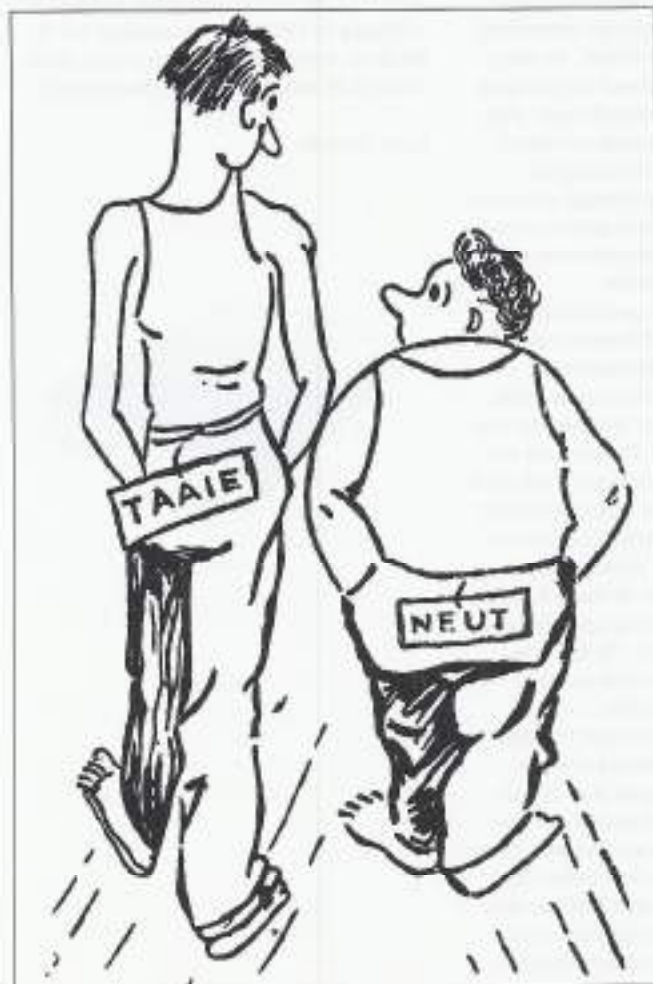
Dit is natuurlijk heel gewoon, als je weet dat het gros van de militairen was gelegerd op Java. We hebben gezellig zitten praten en waarbij de ons bekende lankes niet werden vergeten. We spraken af dat we elkaar zondag in het protestants kerkje nog eens zouden ontmoeten. Er waren heel wat soldaten, maar ook vele burgers. Na de dienst ben ik nog meegevoerd naar het kamp om daar mee te eten.

Veel tijd was er echter niet, want er moesten nog 240 mensen aan boord komen en om vijf uur was de afvaart richting Ambon, alwaar we op woensdag zouden aankomen. Na een vlotte reis voeren we de prachtige baai van Ambon binnen en toen we aan de kade kwamen werden we door velen begroet. Aangezien het water glashelder was, waren er vele jongeren aan het zwemmen. Als er dan een muntstuk in het water werd gegooid, werd die meteen weer opgedoken. Ambon was een Hollands gezinde stad. Ik was er nog graag even gebleven, maar we moesten zeer spoedig weer ver-

trekken naar Soerabaya. Hier moesten mariniers ingescheept worden om tijdig in Priok te zijn voor de thuiship. Gelukkig bleven we toch nog een dag liggen, zodat ik kans zag op zoek te gaan naar een oude schoolvriend, ook ingedeeld bij HET korps. Ik had geluk, want hij had die dag geen dienst en konden we dus toch nog even de stad in. Bij de wacht bleek dat hij niet de bijbehorende sokken droeg en moest hij eerst weer terug naar zijn tempat. Zou zo iets ook bij ons gebeuren?

Ik droeg meestal een wit overhemd als ik met iemand van de bemanning op pad ging. We zijn gezellig de stad in geweest en getafeld in de "Marijke" Kantine. Het was al tien maanden geleden dat hij afscheid had genomen en we hadden niet durven dromen elkaar in Soerabaya nog eens te ontmoeten en te gaan flaneren. Het is een grote stad en de haven heeft erg veel indruk op mij gemaakt. Er komen zo'n 200 mariniers aan boord die met de "Pasteur" naar Holland gaan. Op de lijst had ik al even gesnuffeld of er ook nog een bekende bij kon zijn. Ik had geluk, want al spoedig las ik de naam van Gerard Jullens. Een bakkerszoon uit Lekkum en via hem nog een Harrit Boonstra uit Suarwaude en ene Efdé uit Leeuwarden. Deze laatste had familie in Gielerk, mijn geboorteplaats en zo waren we nog gezellig onder elkaar. We gingen toen via Semarang, waar we op de rede bleven liggen, alwaar nog een aantal personen aan boord werden gebracht. De volgende dag kwamen we in Priok aan en ging de sergeant van boord, welke ik moest gaan vervangen. Hier kregen we dan ook de post van thuis, de cadirantsoenen en de soldij. Ik hoopte maar dat ik kon blijven, maar dat wist je maar nooit ...

Foppe Faber

Onthulling

Onthulling Herdenkingsmonument Schiedam

Enige honderden personen hebben zaterdag 24 november 2001 op de Schiedamse begraafplaats "Beukenhof" de onthulling bijgewoond van een herdenkingsmonument ter nagedachtenis aan de 32 overleden militairen uit Schiedam in het voormalig Nederlands-Indië (1945-1959) en in Korea (1950-1954). Na de ontvangst van de nabestaanden, genodigden en belangstellenden in de aula vanaf 11.00 uur, werd om 11.30 uur het woord gevoerd door burgemeester R. Scheeres.

In zijn toespraak stelde hij o.a. dat wij hier bijeen zijn voor het verrichten van een daad van rechtvaardigheid, waar wij eigenlijk veel te laat mee zijn.

Eindelijk heeft Schiedam een plek, waar degenen, die in Nederlands-Indië en Korea hun leven gaven, op waardige wijze kunnen worden herdacht.

Dit danken wij vooral aan het feit, dat degenen, die het hebben meegemaakt, het zijn blijven vertellen en dat het wordt doorgegeven aan kinderen en kleinkinderen. En dat die kinderen en kleinkinderen het ook weer blijven vertellen, tot de Nederlandse samenleving het eindelijk heeft gehoord.

En ook Schiedam heeft het gehoord. Daarom staan wij nu hier. Daarom sta ik hier als persoon en als vertegenwoordiger van de burgerij, als stem van de stad Schiedam.

Dit herdenkingsmonument heeft in deze nieuwe eeuw als doel om een geheugensteun te zijn. Dit gedenkteken moet ons helpen ervoor te zorgen, dat het verhaal, dat nu gehoord wordt, het verhaal over Azië, niet meer verloren gaat. Dat wij het blijven vertellen. Dat het deel blijft maken van de Schiedamse verhalen, dat het een onderdeel blijft van ons collectieve geheugen. Daardoor ontstaat er ook ruimte en respect voor verhalen van Schiedammers, die aan de andere kant van de wereld, voor Nederland, hun plicht deden en daarbij niet aarzelden hun leven in de waagschaal te stellen. Vervolgens hield de voorzitter van de Vereniging Oud Korea Strijders,

Generaal-Majoor b.d. G.N. Tack, een toespraak.

Hij schetste de situatie rond 1951, waarbij de strijd tussen Noord- en Zuid-Korea een diepere achtergrond had, namelijk het door de vrije wereld een halt toeroepen aan het oprukken van de wereldwijde invloedssfeer van de wereldwijde communisme, dat ook in dat deel van de wereld zijn invloedssfeer wilde uitbreiden.

In dat jaar zijn de beide Schiedammers, Korp. W.B.F. Sonnemans en Sld. L.C. Kempers gesneuveld. Zij liggen ver van huis, begraven op het Ereveld Tangkok in Pusan en het is daarom goed, dat hier op deze begraafplaats een monument ter nagedachtenis zal worden onthuld. Namens de V.O.K.S. spreek ik mijn hartelijke dank uit aan allen, die aan de totstandkoming van dit monument hebben meegewerkt, waarbij ik met name dhr. De Jong wil noemen. Hierna sprak de heer Ger de Jong, coördinator van gedenktekens V.O.M.I. Zuid-Holland Zuid. Hij begon zijn toespraak met: "Meer dan 50 jaar na de soevereiniteitsoverdracht zijn wij hier bijeen als eerbetoon aan de militairen uit Schiedam, die in het voormalig Nederlands-Indië en Korea het leven lieten. Bovendien als veteranen, die gezamenlijk willen beleven en tonen, wat ons al die jaren bindt en een gebaar naar de nabestaanden, die zich al die jaren in de steek gelaten voelden."

In zijn toespraak schetste hij verder de situatie in het Verre Oosten na 1945, met name na de capitulatie van de Japanse bezetter in Nederlands-Indië. Om daar Orde en Vrede te brengen, overeenkomstig de bekende rede van koningin Wilhelmina op 7 december 1942, in de chaos van Nederlands-Indië van toen, werden aanvankelijk oorlogsvrijwilligers, later aangevuld met tienduizenden dienstplichtige militairen uitgezonden met brede steun van het parlement en de Nederlandse bevolking. Vele mannen en vrouwen hebben onverschrokken en met grote volharding gedaan, wat er van hen werd verlangd onder vaak zeer zware en moeilijke omstandigheden, met gebrekkige verbindingen met het thuisfront,

weinig of geen ontspanning, slechte huisvesting en vaak in levensbedreigende situaties.

Maar niet allen die gingen, keerden terug. Meer dan 6200 sobats hebben wij moeten achterlaten op de zeven erevelden op Java. Zij brachten het hoogste offer daar in de Gordel van Smaragd. Zij, die hier op dit monument vermeld staan, gaven het hoogste offer. Wij voelen ons blijvend met hen verbonden en gedenken hen met Ere. Bovendien hopen en wensen wij, dat ook na onze generatie, deze jongens blijvend zullen worden herdacht.

Na deze toespraken begaven de aanwezigen zich naar het monument, waar koraalmusiek werd gespeeld door de muziekvereniging "Harpe Davids" en een erewacht van zes Indië-gangers en twee Korea-gangers was opgesteld onder leiding van Henk Barmantla.

De onthulling werd verricht door burgemeester R. Scheeres samen met mevr. A. van Rijswijk-Eikelenboom, weduwe van de gesneuvelde militair W.P. van Rijswijk. Als herinnering werd haar het doek overhandigd, dat vóór de onthulling het monument bedekte.

Hierna volgde het dodenappel. De namen van de 32 overleden Schiedamse militairen werden één voor één luid genoemd, waarop door één van de veteranen elke naam als "present" werd gemeld. Vervolgens werd één minuut stilte gehouden. Daarna volgde de kranzlegging door achtereenvolgens de burgemeester van Schiedam, de Generaal-Majoor W.A.J. Prins namens de Koninklijke Marine en het Korps Mariniers, de Generaal-Majoor L. Noordzij namens de 1 Divisie 7 December, bestuur V.O.M.I. Zuid-Holland Zuid, Vereniging Oud Korea Strijders, nabestaanden en nog vele bloemstukken van reünie-commissies.

Na het spelen van het Wilhelmus en het in top hijsen van de driekleur, sprak Ella van de Ven, beeldende kunstenaar, die dit monument heeft ontworpen. Zij gaf de volgende toelichting: Het monument bestaat uit tien bronzen platen, waarop - in reliëf - de namen zijn ingegraveerd. Op de eerste plaat staan alleen mensen; op de zes volgende wordt het aantal nog levenden steeds kleiner. Op de tweede plaat staan de namen van de twee in Korea gesneuvelde Schiedamse militairen.

Op de derde tot en met de zevende plaat staat, onder de vermelding van de naam van het Ereveld, de namen van de in het voormalig Nederlands-Indië gevallen waar zij zijn begraven.

Daaronder nog drie platen met:

- het logo van de Korea-gangers;
- een gedicht;
- het logo van de Indië-gangers.

Een mooie bijgedachte is, dat dit monument is geplaatst op een "muur des tijds":

52 blokken naast elkaar voor iedere week van het jaar

en 7 blokken boven elkaar voor iedere dag van de week.

Twee jaar geleden heb ik een beeldje gemaakt, een heel kleintje maar, voor mijn 25 jaar geleden overleden dochtertje.

Tot mijn eigen verbazing heeft dit mij heel veel rust, tevredenheid en zelfs blijheid gebracht.

Ik hoop van ganser harte, dat dit monument u allen hetzelfde gevoel zal geven.

Tenslotte sprak de heer Ger de Jong namens de nabestaanden en veteranen een dankwoord. Hierna volgde het defilé langs het monument.

Onder de belangstellenden waren o.a. mev. A.M.A. van Ardenne, lid van de Tweede Kamer, mev. F. Zuidwegt van de S.D.V. en vele andere vertegenwoordigers van veteranenorganisaties.

Na afloop van de plechtigheid was er nog een samenkomen in de aula voor een uitwisseling van indrukken bij deze onthulling.

H. Barmiento

Ingezonden mededeling

De Stichting Herdenkingsreizen Indonesië zal in het jaar 2002 wederom drie herdenkingsreizen organiseren. Na de succesvolle afsluiting van de reis van 13 september t/m 8 oktober van het jaar 2001 wil de Stichting - indien de internationale situatie normale vliegvlagen weer mogelijk maakt - weer drie reizen organiseren. Op 9 mei, 12 september en 10 oktober zullen deze 27 dagen durende reizen vanaf Schiphol aanvangen. De reizen worden georganiseerd voor nabestaanden van de op de erevelden in Indonesië begraven/bijgezette omgekomen militairen en voor Indië-veteranen. Voor deelnemers is een subsidiemogelijkheid van 25 % van de reisom met een maximum van f 1.000,- aanwezig, dankzij de medewerking van de SFMO. Nadere informatie betreffende de reisopzet en de voorwaarden voor de subsidie kan worden verkregen bij:

Lkol. Th.G.A. Berne
Staf 1 Div 7 December'
Postbus 9019
7300 EA Apeldoorn
Tel.: 055-3573535
Fax: 055-3573503

of
Dhr. L. v.d. Braken
Muggenhof 5
5509 LM Veldhoven
Tel.: 040-2545733
Fax: 040-2545733

Herdenking

Herdenking gevallen 1940-2002 te Rotterdam-Crooswijk.

Op 4 mei 2002 wordt door het gemeentebestuur van Rotterdam een gezamenlijke herdenking gehouden ter nagedachtenis van de slachtoffers van 1940 tot heden, die hun leven gaven tijdens oorlogshandelingen en vreedoperaties in Nederland en daarbuiten. Aansluitend aan de plechtige herdenking worden bloemen gelegd bij het Militair Ereveld, het Indië-Monument, het Burger-monument, het Geallieerden-Monument, het Korea-Monument en het Ereveld van het Verzet.

Medewerking aan deze herdenking zal worden verleend door een Blaasgroep van de Tamboers & Pijpers van het Korps Mariniers, het Christelijk Mannenkoor "Prins Alexander" en mevrouw Belinfante, declamatrice.

De herdenking wordt gehouden op de Algemene Begraafplaats Crooswijk, Kerkhoflaan 15 te Rotterdam, op zaterdag 4 mei 2002. Aanvang: 14.00 uur. In afwijking van vorig jaar wordt, na de kranslegging door de burgemeester, mr. J.W. Opstelten, aan nabestaanden en belangstellenden de gelegenheid gegeven bloemen te leggen. Het is mogelijk voor bezoekers die tijdens de plechtigheid een zitplaats willen hebben, een stoel te reserveren. Gaarne bericht aan dhr. A.W. van Peppen, Fr. Bordewijkstr. 329, 3069 WB te Rotterdam.

H.W. Schox

D-5-9 R.I. Zuid-Sumatra

Tot dusver werden onze tweejaarlijkse reünies georganiseerd door Gerrit van Dalzen, die ons helaas in augustus jl. ontvallen is.

Het streven in ons bataljon is een gezamenlijke reünie te organiseren op zodanige wijze dat de compagnieën apart kunnen blijven.

Tot dusver is het niet gelukt het adressenbestand van Gerrit (1e en 2e peloton) te traceren.

Er zal dus een nieuwe adreslijst gemaakt moeten worden.

Gaarne melding van adres en telefoonnummer, schriftelijk of telefonisch, aan P.S. de Boorder, Mozartlaan 139, 3055 KJ Rotterdam, tel. 010-4224035.

De Sociale Commissie

Vanaf 23 oktober 1985, de oprichtingsdatum van onze VOMI, was het duidelijk dat we iets moesten doen aan de gezamenlijke en individuele problemen van de oud-militairen Indiëgangers. Velen hadden recht op een militair invaliditeitspensioen, maar zagen zelf geen kans dit voor elkaar te krijgen. Anderen leden aan geestelijke trauma's, waar de deskundigen in die tijd geen weg mee wisten. Daar moest wat aan gebeuren. En zo werd de Sociale Commissie opgericht, onder leiding van Victor Bridié, die dicht bij ons regeringscentrum woont en daar dankbaar gebruik van maakte: hij werd op meerdere ministeries een vaak geziene gast. Of een luis in de pels? Hoe dan ook, de zaak kwam in beweging. Indië-veteranen lieten zich niet meer mond dood maken. Elke (toen nog) afdeling van onze VOMI stelde een Sociaal Commissaris aan om de problemen aan te pakken. Er was werk genoeg en er kwamen resultaten!

Dat was dus toen. Intussen zijn de uitkeringen van f 7.500,- en f 1.000,- los gekomen, is de strijd om militaire invaliditeitspensioenen voorbij, hebben de leiders aan post traumatic, stress syndrome de nodige aandacht en behandeling gekregen, is er erkenning gekomen voor onze positie: de SDV, de veteranenpas, het Veteranenplatform, ons eigen tijdschrift "Check point" (voorheen "Opmaat"), de reüniefaciliteiten en de gratis spoorkaartjes. Tijd om op de lauweren te rusten? Nee dus. Al zijn we intussen wel 16 jaar ouder, de sociale commissie bestaat en werkt nog steeds onder de vertrouwde leiding van Victor Bridié.

Op de vraag: "Wat doet een Sociaal commissaris?" is een kort en duidelijk antwoord mogelijk: "Altijd te weinig!". Er is namelijk ontzettend veel te doen voor onze sobats of hun weduwen in alle mogelijke omstandigheden. Om maar even te herinneren aan de tekst van de "regeling voor het functioneren van de Sociale Commissaris": ondersteuning van de VOMI-leden van zijn vereniging die hoe dan ook hulp en/of aandacht no-

dig hebben. Ga daar maar aanstaan! Ja, een Sociaal Commissaris is ook maar een mens, vaak een mens op leeftijd, zoals wij allen. Wij beginnen steeds duidelijker tegen de grenzen van onze mogelijkheden aan te lopen. Gelukkig zijn onze leden in de voorbije jaren steeds meer naar elkaar toegegroeid, waardoor het begrip 'kameradenhulp' een ruimere inhoud heeft gekregen dan alleen maar als taak ten opzichte van de maten van het eigen onderdeel. Niet alleen de Sociaal Commissaris of de Sociale Contactmedewerker heeft tot taak hulp en bijstand te verlenen aan sobats met problemen, op al onze leden zal vaak een beroep moeten worden gedaan. En daaraan wordt dan ook gelukkig steeds meer gehoor gegeven.

Goed, er zijn zaken waar een gewoon mens niet uitkomt, waarbij meer deskundigheid vereist wordt. Roep dan rustig de hulp van de Sociaal Commissaris in. Ik denk aan onze contacten met officiële instanties, die vaak zulke moeilijke formulieren hebben verzonden, of nauwelijks in beweging zijn te krijgen, dáárbij kan de Sociaal Commissaris vaak goede diensten verlenen. Hij is overigens géén arts, psychiater, geestelijke raadsman, jurist of accountant, maar kan wél de weg wijzen naar hulp, zonder te pogen zelf alle problemen op te lossen.

Wat krijgt hij al zo op zijn bord? Niet alles dus. Een felicitatiebezoek bij een 50-jarig huwelijk bijvoorbeeld, ligt dan meer op de lijn van het bestuur van de regionale VOMI en ziekenbezoek zal gezien het toenemende aantal zieken en gebrekkigen zeker niet altijd door de Sociaal Commissaris kunnen worden afgelegd.

We zullen allemaal samen moeten proberen door de tijd te komen met open ogen voor eventuele moeilijkheden bij sobats. Dan is het zinvol om lid van de VOMI te zijn en zo lang mogelijk te blijven!

Hopelijk vinden wij binnenkort ook de aansluiting met jongere veteranen, zodat het "Samen sterk!" weer wat meer toekomst krijgt. Want het ziet er in onze wereld naar uit dat er nog heel lang veteranen zullen bestaan.

De wereldvrede lijkt erg ver weg. Helaas.

Hans Blom

Alle Sociale Commissarissen worden vriendelijk verzocht een totale jaaropgave voor 2001 in te sturen.

Er zijn nl. nog diverse soc. comm. die nog niets hebben ingezonden. In de gespecificeerde opgave moet vermeld worden: hoeveel graftakken, bloemstukken, fruitmandjes enz. zijn uitgereikt. Verder hoeveel begravingen er zijn bijgewoond en hoeveel Erewachten er zijn geleverd. Dit heeft uw voorzitter van de Sociale Commissie beslist nodig voor het V.O.M.I. jaarverslag. Gaarne uw medewerking.

Victor C. Bridié

Op zoek naar

Dhr. André Meijer is op zoek naar sobats, die met zijn vader, Jan Meijer, geboren 05-07-1927, gediend hebben in Indonesië. Hij weet niet bij welk onderdeel, aangezien hij niet anders wilde praten alsdat het een mooi land was. Nu zijn vader overleden is en hij bezig is met de genealogie van zijn familie, zou hij gaarne meer gegevens willen hebben over die periode. Het enige wat hij heeft is een barretinsigne, driehoekig met daarop een parachute met daaronder "hangend" een zwaard die vastgehouden wordt door een hand. Alle informatie is welkom. Mocht iemand, betreffende deze vraag informatie kunnen geven, neem dan contact op met: André Meijer, Carmenstr. 28, 1927 RT te Alkmaar. Tel. 072-5643562; Mobiel: 06-51264880; E-mail: a.meijer@multiweb.nl

Vaartuigendienst

Peloton Vaartuigen 1 en 2, Palembang Zuid Sumatra.
 Ingedeeld bij de Y-brigade KNIL
 "Gadja Merah" onder K.L.res. kapt.
 W.F.H.J. Tabernal.

Aangemoedigd door twee recente artikelen in het tijdschrift van de VOMI 'SOBAT' nrs. 77 en 78, resp. pagina's 7 en 11, denk ik, dat nog een vervolg daarop, dit onderbelichte legeronderdeel in Indië, recht gedaan kan worden. Dit mede door het feit, dat ik moet aannemen, dat de rest van de bemanning van 1948-1950 van de BO-28 'Higgins 200' boot, niet meer leeft. Als oud Sergeant-Schipper, mocht ik helaas, het laatste K.L. bemanningslid Korporaal Stuurman Jan de Rijke op 16 juli 2001 uit Breskens mee gaan begraven. Daarvoor, had ik dat al mogen doen, op 14 december 1996, voor Korporaal-Motordrijver Frans Engel uit Tilburg en in de zomer van 2000 Sld. 1e-Motordrijver Jan de Stijter uit Gouda. Tijdens deze begrafenissen ervoer ik dat ook zij aan hun familie en vrienden weinig over hun militaire verleden in Indië hadden verteld. Terwijl wij door het 2 jaar samenzijn in de beperkte leefruimte, welke een kleine boot, bemand door 8 personen biedt, en de ervaren oorlogsomstandigheden een unieke kameradschap hadden opgebouwd. Naast ons 4 van de K.L. 1e en 2e divisie, hadden wij ook 4 K.N.I.L. Sobats, t.w. Bootsman Tjong a Kim van Banka; 1e Matroos Tjong Kong Fat van Banka, 2e Matroos Kohar van Palembang en Kok Saliman van Ambon. Dus wij zagen kans een multiculturele mini-samenleving uitstekend gaande te houden, wij konden blindelings op elkaar vertrouwen. Toen ik in 1991 65 jaar was geworden en met pensioen ging, werd de sluimerende drang om te weten hoe het met ons allen was gegaan zo groot, dat ik via defensie wegen heb gezocht om de adressen van mijn onvergetelijke maten te weten te komen. Dit was moeilijk want het Korps Vaartuigendienst was pas in Indië samengesteld uit geselecteerde mensen, voortkomend uit allerlei onderdelen waar zij min of meer overbodig of minder nuttig waren. Maar ik had gelukkig het door mij bijgehouden 'Logboek' (dagelijks journaal) nog in

mijn bezit en kon zo alle mogelijke legernummers aan defensie doorgeven. Dat had tot resultaat dat ik vernam, dat men bij defensie van de Indonesische KNIL-mensen niets wist, waarvoor ik me schaam! Maar mijn K.L. kameraden leefden en ik kon ze gelukkig in 1992 voor het eerst met hun echtgenotes weer bij elkaar krijgen voor onze jaarlijkse mini-reünies, welke wij tot het laatst in 2000 met de overlevenden gehouden hebben. Dit zover het de bemanning betreft, de boot moet ik aannemen is nu wel of gezonken of ligt te roesten. Maar toen we er nog op zaten was het ons huis en tevens een zeer belangrijk tactisch wapen in de strijd tegen onze opponenten in toenmalig Indië. In het in 1996 verschenen boek van oud bataljons commandanten 8 RS P. de Kam "Het reizende Bataljon" staat op pagina 205 beschreven hoe de BO 28 met als eerste schipper Herman Staal samen met de BO 32, beiden van 8 RS, op 15 januari 1947 in Palembang aankwamen. Op 2 november 1948 kreeg ik komende van de LTD het commando als schipper na de repatriëring van 8 RS naar Nederland. Als mijn geheugen me niet te veel in de steek laat is een Higgins-boot als volgt te omschrijven: Een stalen schip, 18 meter lang, gebouwd als cartografie-kleine laadboot en platte bodem wat hem uitermate geschikt maakte voor ondiepe kustwateren en rivieren. De motor was een 6 cilinder 2 takt langspoeling Diesel met injectoren met een vermogen van 260 pk. De boot was in Palembang omgebouwd tot een varende tank middels het vervangen van de laadboot op de voorplecht door een 76 mm luchtweer kanon, met verder de mogelijkheid van het vast opstellen van een 12.7 Vickers op het middendek en 4 Brens beweegbaar aan de bepantsering op het achterdek. In het ruim hadden wij ter verbetering van de stabiliteit 6 ton klinknagels met teer aan de bodem geplakt zodat we ook over zee de regelmatige tocht van Palembang naar Djambi redelijk veilig konden maken. In het waterrijke gebied in en rond Zuid-Sumatra waren onze 2 Higgins boten een onmisbaar vervoermiddel voor alle Bo-Bo's die de behoefte aan een rondreis had-

den waaronder de territoriaal commandant van de Y Brigade Kol. Mollinger en onze geestelijke begeleiders van alle richtingen. Daar hoorde ook ziekenvervoer, zoals pokken-patiënten, post en loerage en wat al niet bij. Het moge duidelijk zijn, wij voeren tussen het tanken en het scheeps onderhoud door dag en nacht, 4 uur op 4 uur af, vandaar de dubbele bemanning 4 per beurt. Als de motor niet draaide dan hadden we het gevoel dat er iets mis was en werden nerveus. Tijdens de patrouilles en vooral tijdens de tweede actie december 1948 fungeerden wij als speerpunt en braken elke weerstand over water in de kortst mogelijke tijd. Wegens de bewapening hadden wij de boot zelf 'de Etna' gedoopt wegens de sluimerende vernietigende vuurkracht. Een ding heeft me altijd verbaasd en tot op heden geërgerd, ondanks de belangrijkheid van onze mogelijke inzet en de grote afstanden waarop we vaak van een centraal commando af zaten, hadden we geen enkele verbindingsmogelijkheid! Alleen vlak voor de 2e actie kregen we een vonkenboer van 5-3 RI sld. 1e kl. J.F. Heijkoop lgr nr. 271/30083 met een radioset aan boord. Na de actie moest hij helaas weer met radio terug naar zijn onderdeel! Wij moesten de motor, vergelijkbaar met de motoren welke in de LCVP's, de Amerikaanse pelotons landingsboten welke ook in Normandië etc. gebruikt zijn, altijd startgereed houden. Dit was op den duur een andere kopzorg, daar het 32 volts systeem kwam van 4x8 Volt accu's welke bij het leger in Indië niet te vinden waren, wel bij de duwbotten van de STANVAC en BPM die aan de steigers van de raffinaderijen bij Pladjoe in Soenggi Gerong lagen, dus moest er zo nu en dan georganiseerd worden. Onze thuishaven was ± 10 km stroomopwaarts richting stad. Aan Boom Djetti vlak voor de Benteng aan een drijvende steiger, welke van de Vaartuigendienst was. Van daar kregen we per maand ons voorraat en voorraden, onze 2 Higginsboten wisselden dan dienst, rivieropwaarts af -afwaarts voor kust en zeedienst. Bij de kust en zeedienst behoorde ook de bevoorrading van het licht-/wachtschip in de monding van de Moesi,

wat bij de minste zeegang een heel moeilijke en halsbrekende klus was welke ons menig keer een half hek van de reling heeft gekost, welke ik er gelukkig zelf weer op kon lassen. Wij moesten vaak officieren vervoeren en de brigadecommandant Kol.

Möllinger had in dat probleem voorzien door te stellen, dat ik alhoewel Sergeant, de baas was aan boord, hij noemde het "Schipper naast God", ik en de bemanning maakten uit hoe er gevaren werd en de gast-officieren mochten bepalen waarheen.

Daar hij dit ook op schrift had gesteld

voor mij, heb ik menigmaal de orde tegenover egotrippende officieren op een veilige manier kunnen handhaven. Dit kwam praktisch goed van pas, toen na alle voorafgaande voorbereidingen op 29-12-1948 bij Olak Patjeh Overste inf. v.d. Bremen aan boord kwam om de actie te starten en passeerden we om 12.50 uur de zgn. I.Q.-lijn. We werden hevig onder vuur genomen om 13.30 uur tussen Oelak Tabaroo en Kasmaran, dit vuur tot zwijgen gebracht en doorgevaren, 16.10 uur Bappat Toman door bemanning bezet, opdracht van overste om

door te stoten naar Baroesga, 18.13 uur nog geladen terug naar Mangoe Djaja, op stroom voor anker, daar Schipper en konvooi-commandant BO 32 Lt. V. Buren, landen nog niet verantwoord achtte! Het vervolg van de actie staat beschreven vanaf 30-12-1948 tot vrijdag 14-1-1949 in mijn journaal waarbij ik mij afvraag hoeveel uren onze bemanning had gemaakt in al die tijd, bijna zonder slaap, misschien waren onze duizend gulden daarvoor?

John de Vroede

Legermuseum

De oorlog voorbij...

Terugkeer en opvang na de Tweede Wereldoorlog.

In het Legermuseum in Delft is van 19 januari tot en met 28 mei 2002 de tentoonstelling De Oorlog voorbij...

Terugkeer en opvang na de tweede wereldoorlog te zien. Deze tentoonstelling belicht een onderbelicht deel van de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog: de terugkeer en opvang van honderdduizenden gevangenen en tewerkgestelden die buiten Nederland verbleven. De tentoonstelling schetst een indringend beeld van de vele oorlogsslachtoffers die afstand, procedures en emoties moesten overwinnen om een plek te vinden in de naoorlogse samenleving.

De tentoonstelling De oorlog voorbij... - een samenwerkingsproject van het Verzetsmuseum Amsterdam en de Stichting Onderzoek Terugkeer en Opvang (SOTO) - stelt de opvangervaringen van degenen die terugkeerden centraal. Joden, Sinti en Roma ('zigeuners'), Jehova's Getuigen, politieke gevangenen en militairen uit Nederlands-Indië vertellen, aan de hand van voorwerpen uit die tijd, hoe zij de terugkeer en opvang hebben beleefd.

Foto's en filmbeelden laten de massaliteit zien van de stromen vluchtelingen en ontheemden in het verwoeste naoorlogse Europa. Nederland lag gedeeltelijk in puin en had de hongervinter achter de rug. Bestaande

instanties werden ingezet en nieuwe organisaties opgericht om aan de vraag naar voedsel, kleding, onderdak, transport en fysieke en geestelijke bijstand te kunnen voldoen. Toch werd de opvang door velen als ontoereikend ervaren. Bezoekers van de exposities maken - net als de terugkeerders destijds - een tocht langs de loketten van de verschillende instanties. Zij krijgen een replica van de 'Aanmeldingskaart voor gerepatrieerden' die bij deze loketten kan worden afgestempeld.

Het Legermuseum heeft deze tentoonstelling in bruikleen van het

Verzetsmuseum Amsterdam en Stichting Onderzoek Terugkeer en Opvang (SOTO). De SOTO heeft op uitnodiging van het kabinet onderzoek verricht naar de kritiek die vele oorlogsslachtoffers hadden op de gang van zaken bij hun terugkeer en opvang. Dit resulteerde onder meer in de publicatie De Meelstreep. Terugkeer en opvang na de Tweede Wereldoorlog van de hand van Martin Bossenbroek. Het boek werd in november 2001 aan het kabinet gepresenteerd.

De tentoonstelling is mogelijk gemaakt door het Ministerie van VWS.

Legermuseum, Korte Geer 1, 2611 CA Delft, tel. 015-2150600.

7 dagen per week geopend.

'Papier-maché'-figuren in "'t Schilderhuis"

Iedere 50+er zal het kennen, het vooroorlogse speelgoed, algemeen 'papier-maché' genoemd. Veel soldaatjes, maar ook indianen en cowboys, spoorwegpersoneel, diertuin- en boerderijdiaren, bekende personen enz.

Rond de vorige eeuwwisseling begonnen de fabrikanten als Elastolin, Lineol, Durso en vele anderen de productie van dit speelgoed, machinaal vervaardigd in enorme aantallen en

vervolgens allemaal met de hand beschilderd. Voor de oorlog was dit speelgoed ook in ons land enorm populair. In de loop van de vijftiger jaren schakelde men over op plastic, tegenwoordig is dit oude speelgoed vrijwel alleen bij gespecialiseerde verzamelaars nog te vinden.

Museum "'t Schilderhuis" heeft door een groot aantal bruiklenen, waaronder de beroemde collectie Weekenstroo, een ruime en gevarieer-

de verzameling bijeengebracht voor haar wintertentoonstelling.

De tentoonstelling is te bezichtigen tot eind maart 2002. Het museum is geopend op woensdagen van 14.00 tot 17.00 uur, zaterdag- en feestdagen van 12.00 tot 17.00 uur. Eerste Paasdag gesloten.

Museum "'t Schilderhuis", Van Rijkzevorselstraat 2, Driebergen.

"Stichting Indië Monument" Zwolle

Onder de veteranen in Zwolle bestond de wens om te komen tot het oprichten van een Indië Monument, om de uit Zwolle en Zwollerkeraspel afkomstige militairen te herdenken. Een comité, bestaande uit leden van de veteranenorganisaties werd gevormd en al gauw werd besloten om over te gaan tot een Stichting Indië Monument Zwolle. Een en ander werd in goed overleg en samenwerking met het Gemeentebestuur van Zwolle besproken. Dat Gemeentebestuur draagt de plannen een warm hart toe en ondersteunt ze. Wel had het een wens, namelijk dat

het graag zag, dat de Indische Gemeenschap uit Zwolle en omgeving er ook bij wordt betrokken. Dit omdat al jarenlang op 15 augustus (een officiële herdenkingsdag) de capitulatie van Japan wordt herdacht en het einde van W.O. II, samen met de Indische Gemeenschap, veteranen en diverse andere organisaties. De Stichting heeft deze wens overgenomen en wil nu een Indië Monument realiseren voor alle burgers en militairen, die in Indië zijn omgekomen in de periode '41 t/m '62. Het Monument zal bestaan uit drie vierkante zuilen van verschillende hoogte, van natuursteen verbonden

met drie golvende banen voorstellende sarwa's. De zuilen hebben de betekenis om de verschillende perioden van de historie aan te geven, wat wordt aangegeven.

Middels een plateau worden de namen vermeld van de niet teruggekeerde militairen uit de periode '45-'62. Uw erkentelijkheid kunt u tonen door een bijdrage te starten op rek.nr. 87.96.510 t.n.v. Penningmeester Indië Monument Zwolle.

Namens St. Indië Monument Zwolle, Hurink, Lynnerkamp 62, 8014 DE Zwolle

Verzoek

De Stichting Partners van Oorlogsgetroffenen organiseert voor partners van oorlogsgetroffenen een landelijke ontmoetingsdag op zaterdag 16 maart 2002 in Hogeschool de Horst in Driebergen. Mevrouw Y. Karadag en mevrouw J. Versteeg, medewerkers van BNMO-Centrum, zullen een inleiding houden met als titel: "Balans tussen zorgen voor jezelf en zorgen voor de ander". Voor meer informatie en opgave kunt u zich melden bij het secretariaat van SPO, Postbus 8, 8332 JV Steenwijk, tel. 0521-512332.

Bedankt

Sobat D. Onderdelinden, Oudedijk 40 te Rotterdam wil hierbij alle sobats, die hun medewerking hebben gegeven tot informatie over kleuren van de mouwemblem, bedanken voor de aan hem toegezonden gegevens. In het bijzonder een woord van dank tot dhr. Cats van de Ver. Militaire Historie en de diverse militaire musea. Op deze manier kon dhr. Onderdelinden zijn gegevens compleet maken.

Wageningen 5 mei 2002

N.a.v. het artikel "Wageningen 5 Mei 2002" in "Sobat" Nr. 80 van december jl. worden de H.H. secretarissen hun opgave te richten aan de voorzitter van VOMI Zeeland, dhr. F.J.F. Smoorenburg, Koedijk 2, 4413 RB te Krabbendijke. Tel. 0113-502005.

Verenigingsnieuws

Drenthe/Groningen

Secz. J. Plat
Sassenbergen 71
9531 GW Borger
Tel. 0599-235666

Om met Ede Staal, de te vroeg overleden Groninger liedjeszanger, te spreken: "Het is nog nooit zo danker weet, of het wordt altijd wel weer licht". Zo ook binnen het bestuur van onze vereniging. Ook in de vacature van de penningmeester, dhr. B. Vos, lijkt te worden voorzien. Alles is in voorbereiding en op de jaarvergadering van 27 maart a.s. hopen we ook deze opengevallen plaats met uw goedvinden weer te kunnen invullen. Wij willen u daar zelfs een 2e secretaris voorstellen. Het komt dus allemaal best weer goed.

De datum is al genoemd, de datum 27 maart a.s. onze jaarvergadering. We gaan weer naar "Onder de Hoge Dennen" in Witteveen. Nieuw voor deze dag, er is een middagprogramma ingepland. Na het vergaderen en weer aangeschoven te zijn aan de traditionele stampotmaaltijd, meent het bestuur er goed aan te doen u een gezellige middagprogramma aan te bieden. Echt even ontspannen met de uit 10 personen bestaande play-backgroep "Met Onderling Plezier". Het zal onze "familiedag" compleet maken en daar kunt u beslist niet bij ontbreken.

De uitnodiging met alle informatie heeft u al ontvangen of ligt eerstdaags bij u in de brievenbus. Wilt u net als altijd even vlot reageren? Om alles in goede banen te leiden, heeft het bestuur ook wat tijd nodig. Onnodig te zeggen dat wij u met partner graag zien en begroeten op deze belangrijke dag voor onze vereniging. I.v.m. de invoering van de Euro, hebt u de acceptgiro voor de contributie 2002 erg vroeg ontvangen. Misschien is het daarom mosterd na de maaltijd om te herinneren aan de betaling

daarvan. Mochten er toch nog onder u zijn, die nog niet hebben gereageerd, om welke reden dan ook, maakt u het nu toch gauw even in orde? Zo plezierig voor de penningmeester. In de vorige "Sobat" hebben wij u als bestuurders de beste wensen voor 2002 en goede en gezegende Kerstdagen toegewenst. Onder u zijn er omgekeerd ook die het bestuur de beste wensen doen toekomen. Zeer gewaardeerd en daarvoor onze hartelijke dank.

En dan nu weer de op handen zijnde activiteiten.

Afdeling Assen

We moeten nog even terugkomen op de gehouden bijeenkomst van oktober 2001. Het was er weer echt gezellig, de dia-presentatie over Polen is erg in de smaak gevallen, maar er moet nog even iets gezegd worden over de bestuurswisseling. Ben Habich, de altijd ijverige secretaris, heeft zijn functie wegens gezondheidsproblemen, moeten neerleggen. Ben, bedankt voor al het werk dat je voor de VOMI gedaan hebt, maar dat zal men deze middag ook wel tot uiting hebben gebracht. De nieuwe secretaris is nu Bertus Visscher, Cort v.d. Lindenstr. 204, 9402 ED te Assen. Bertus, welkom, veel succes en maak er wat van. En u even noteren dit adres. De eerstvolgende bijeenkomst is op 13 maart a.s.

Als altijd in "De Aanleg" te Deurze. Dhr. Kl. van Nierop verrast u deze middag met een dia-presentatie. Waarover? Het wordt een complete verrassing. Aanvang: 13.30 uur.

Afdeling Hoogeveen

De laatste bijeenkomst van het seizoen. Het duurt nog wel even, maar noteert u de datum toch maar alvast: 4 april a.s. in "De Mauritsshof" te Hoogeveen. Net als altijd hartelijk welkom, waar u ook woont. Ook hier is de aanvang 13.30 uur.

Afdeling Meppel

20 Maart a.s. wordt u verwacht in café-restaurant "Aan de Brink", v.h. Scholtmeijer, in Havelte. Aanvang: 13.30 uur. Een groep sobats uit Twente, "De Eigenheimers" genoemd, komen u gezellig bezighouden. Mag niet gemist worden, wordt er gezegd. Dus komen dan maar.

Afdeling Z.O. Drenthe (secr. Dalen)

U kunt hier noteren 11 april a.s. voor de laatste bijeenkomst al weer in dit seizoen. Als altijd is de koffie/thee gratis en wat let u dan om te komen. Aanvang 13.30 uur. U weet het, overal hartelijk welkom. Wilt u wel een kleinigheid meenemen voor de verlottingen die ter dekking van de kosten worden gehouden?

Wageningen

Nog even een verwijzing naar hlx. 28 van "Sobat" Nr. 80 van dec. jl. over het artikel "Wageningen 5 mei 2002". Wacht niet te lang met reageren. Het secretariaat kijkt alvast naar uw aanmelding uit.

J. Plat

Friesland

Secr. Drostlaan 68
8303 EE Emmeloord
Tel. 0527-616717
E-mail: h.j.leeman@hccnet.nl

Reizen

De geplande bootreis, welke dit voorjaar op het programma stond, kan helaas geen doorgang vinden. Er waren te weinig deelnemers om de boot vol te krijgen. Een aantal van 110 personen hadden zich aangemeld en er was plaats voor 130 personen. We konden nog wel als groep boeken maar voorwaarde was dat die groep niet meer dan de helft van het aantal passagiers mocht zijn, dus 65 man/vrouw. We wilden niet klezen

wie er af moest vallen vandaar dat we de hele reis hebben afgelast, helaas. Jammer voor degenen die zich hadden aangemeld. Zij hebben inmiddels allen bericht gehad. Ook niet leuk was het voor onze reisorganisator. Hij heeft er veel tijd en moeite in gestoken. Het bestuur zal zich beraaden of dit nog een vervolg kan hebben.

Bijeenkomsten

Omdat de regio ZO-Friesland nogal uitgestrekt is was er een extra bijeenkomst gepland op 11 december in Wollega. Het aantal deelnemers viel hier nogal tegen, hetgeen we in onze vereniging niet gewend zijn. Het is de vraag of we dit het volgend seizoen weer zullen moeten doen, gezien de kosten die dit met zich meebrengt.

Met het gemeentebestuur van de gemeente Boarnsterhiem zijn inmiddels definitieve afspraken gemaakt voor een gezellige middag voor veteranen uit die gemeente in februari. Oud-Indië'gangers uit die gemeente waarvan de adressen bekend zijn zullen te zijner tijd bericht ontvangen. Ook met de burgemeester van Harlingen zijn besprekingen gaande. Een definitieve datum kunnen we nog niet noemen. Als u dit leest is de regiobijeenkomst te Leeuwarden waarschijnlijk net achter de rug en wachten ons nog de bijeenkomst te Sint Annaparochie en als afsluiting van het seizoen de ledenvergadering in april.

Henk Leeman

Noord-Brabant Oost

Sect. J.v.d. Ham
De Kraan 60
5056 EC Berkel Enschoot
Tel. 013-5400380/Fax 013-5400381
E-mail: j.vanderham@veteranen.nl

Contributie 2002

In de periode voor Kerstmis was ruim 70% van de contributie al op onze rekening bijgeschreven, waardoor we in één keer een groot gedeelte konden verwerken. Onze dank daarvoor. Ondanks de geringe contributieverhoging (nog geen 'oude' cent per dag) werd er vaak een extraatje bijgevoegd.

We hopen, dat bij het verschijnen van

deze 'Sobat' iedereen de contributie nog in het 'gulden tijdperk' heeft overgemaakt.

Bijeenkomst in Oss

Op 15 november hielden wij in zaal 'Tivoli' in Oss een bijeenkomst en al snel liep de zaal geheel vol, zodat nog extra stoelen moesten worden bijgeplaatst. Het was wederom een gezellige en geslaagde middag, waarbij de vertoende film ook waar ruime aandacht kreeg. Ook konden we nog een flink aantal nieuwe leden inschrijven, welke wij hierbij van harte welkom heten.

Veteranenboek Schaik

Wij waren op 1 december aanwezig bij de presentatie van het boek "Respect en Erkenning", welk boek handelt over de veteranen uit Schaik en Reek, gediend hebbend in Indië in de periode 1945-1950. Twee auteurs van de Heemkundekring hebben samen met de Oud Indië Militairen een prachtig boek, met individuele verhalen, foto's en documenten, vervaardigd. Van de 45 militairen uit deze gemeente zijn er al 20 overleden. Jammer, dat zij deze uitreiking niet meer konden meemaken. De druk bezochte middag werd afgesloten met een bezoek aan een tentoonstelling, die speciaal voor deze gelegenheid was ingericht. Namens VOMI Noord-Brabant Oost dank aan de initiatiefnemers.

Veteranenboek St. Oedenrode

Ook hier eveneens een prachtig verzorgd Indië-veteranenboek, met als titel "Rooise Tropenjaren", uitgebracht door de veteranen zelf. De namen van 102 mannen worden vermeld, waarvan er drie sneuvelden en 33 inmiddels zijn overleden. De belangstelling voor deze uitreiking op 7 december jl. was erg groot, niet alleen van veteranen en familie. Het moet ook hier een enorme hoeveelheid werk geweest zijn om alle gegevens te verzamelen. Onze voorzitter uitte in zijn toespraak dan ook onze waardering uit voor dit prachtige boek.

Bijeenkomst Oisterwijk

Op 18 december jl. waren wij voor de tweede keer in zaal "Het Molentje" voor een contactmiddag, waarvoor wij Indië-veteranen uit Oisterwijk en omstreken hadden uitgenodigd. De vertoende videofilms vielen ook hier zeer in de smaak. Het was een gezell-

lige middag, maar er was beslist plaats geweest voor nog wat meer veteranen. Volgende keer dan maar?

Jaarvergadering in Eindhoven

Op dinsdag 23 april a.s. begint om half twee 's middags onze jaarvergadering in het Gemeenschapshuis "Genderdal", Boccherinilaan 6, dat is bij de kerk aan het Brucknerplein, grenzend aan de Karel de Grotelaan, buiten de rondweg, richting Veldhoven. De agenda is als vorige keren. We zullen deze, vanwege plaatsruimte, niet geheel herhalen. Onder punt 6 komt: (Her)verkiezing Kascommissie, 2e Voorzitter/2e Penningmeester en Secretaris. Voor kandidaatstelling kunt u zich met de secretaris in verbinding stellen. Als u nog nooit onze jaarvergadering heeft bezocht, komt u dan ook eens, want het is toch weer een contactmogelijkheid en kunnen we bijpraten.

7e Reünie in Oirschot

Heeft u zich al opgegeven voor deze reünie, die op donderdag 4 april a.s. zal plaatsvinden? U kunt het alsnog doen! De kosten zijn 9,07 Euro per persoon, maar vallen waarschijnlijk lager uit. Maakt u het bedrag over op het speciale gironummer, dat in onze Nieuwsbrief staat vermeld.

Excursie Museum "Bevrijdende Vleugels" te Best

U kunt zich hiervoor opgeven, waarna u zo spoedig mogelijk bericht krijgt wanneer deze zal plaatsvinden. De kosten zijn niet hoog. Wel opgeven eigen vervoer of combinatie daarvan.

J. van der Ham

Noord-Brabant West

Sect. J.A. de Bruijn
Schuivencoord 89
4707 XN Roosendaal
Tel. 0165-551214
E-mail: j.de.bruijn@home.nl

Bijeenkomst in Zegge

Op dinsdag 20 november jl. waren wij voor de laatste maal in 2001 bijeen in zaal "Kerkzicht". Er was een zeer goede opkomst, 130 personen aanwezig, waaronder 40 dames. Zoals gebruikelijk werden alle aanwezigen hartelijk welkom gebeten door de voorzitter en werden de over-

leden sobats herdacht. Tevens gaf hij uitleg omtrent de nieuwe samenstelling van het bestuur van VOMI-Nederland en het onderwerp van: VOMI Hoe Nu Verder, gekoppeld aan de nieuwe toekomstplannen van dit nieuwe bestuur.

Voorts werd ook gesproken over de Kerstmaaltijd, die op dinsdag 11 december zou worden gehouden in de zaal van onze sobat Wim Aarts te Zevenbergen. (Zie verder verslag van de voorzitter, dhr. J. Malipaard.) Aansluitend was het weer een gezellige middag met een drankje en de bekende loterij. Omstreeks 17.00 uur ging iedereen tevreden naar huis.

De Nieuwjaarsbrief

Als dit bericht door mij naar de redactie verzonden wordt, zult u allen over enkele dagen in het begin van het nieuwe jaar de nieuwjaarsbrief, de uitnodiging voor onze algemene ledenvergadering en aanvullende informatie ontvangen hebben. Tevens was hierbij ingesloten de acceptgirokaart voor de contributie voor het jaar 2002.

Ons volledig programma voor 2002 is in de nieuwjaarsbrief vermeld.

Bewaar deze brief goed in verband met de diverse locaties en data die daar in vermeld zijn.

Wij als bestuur hopen dat we dit jaar, net zo als in de afgelopen jaren, met onze leden weer gezellige bijeenkomsten kunnen meemaken.

Breng ook uw oude makkers van vroeger, vrienden en sympathisanten die nog geen lid zijn van onze VOMI mee naar onze bijeenkomsten. Door uw medewerking kan bij hen belangstelling voor onze vereniging ontstaan met als mogelijk resultaat een nieuw VOMI-lid.

Contributie 2002

Hebt u de contributie voor het jaar 2002 al gestort op het gironummer van onze vereniging? Zo ja, prima. Zo nee, wel pak een pen en vul de ontvangen acceptgirokaart in en betaal uw contributie voor uiterlijk 1 maart a.s.

Hartelijk dank voor uw medewerking.

Onze Algemene Ledenvergadering

Hebt u als deelnemer aan onze algemene ledenvergadering op donderdag 25 april a.s. in zaal Koch te Kruisland, de inschrijfstrook reeds ingevuld en verzonden naar ons secretariaat?

Data bijeenkomsten 2002

Zie de door u ontvangen nieuwjaarsbrief. De bijeenkomsten in Zevenbergen en Zagge zijn op een Dinsdag en in Bergen op Zoom en Prinsenbeek op een Woensdag. Aanvang alle bijeenkomsten om 13.30 uur.

Jac. de Bruijn

Kerstmaaltijd VOMI Noord-Brabant West

Op dinsdag 11 december 2001 werd er weer een kerstmaaltijd gehouden in de zaal van sobat Aarts te Zevenbergen. Zoals te doen gebruikelijk bij VOMI Noord-Brabant West, schrijft men massaal in als er bekend wordt gemaakt dat er weer wat staat te gebeuren. Zo ook weer met deze kerstmaaltijd in die kleine maar de gezellige zaal die wij in West-Brabant kennen, zoals onze leden beweren.

Tijdens de bijeenkomst op 20 november jl. werd er de honderdste inschrijving geboekt voor deze kerstmaaltijd. Meer inschrijvingen waren om organisatorische reden niet mogelijk.

Vanaf de aanvang 11.00 uur werd er afgesproken dat er het eerste uur koffie en een borreltje werd genuttigd.

Vanaf 12.00 uur werd de soep geserveerd en daarna de heerlijke gerechten die de dochters van sobat Aarts hadden uitgekozen.

Na de maaltijd kregen deze dames en het overige bedienend personeel een ovationeel applaus voor hun inzet en het bereiden van deze heerlijke maaltijd.

Voorts werd deze middag opgevuld met de gebruikelijke verloting en gezellig samenzijn. Omstreeks 16.30 uur ging iedereen tevreden naar huis.

Namens de activiteitencommissie,

J. Malipaard

Overijssel

Secr. H. Vos
Dr. vd. Zandest. 57
7545 EJ Enschede
Tel. 053-4313859

Mededeling

Op de vergadering van 28 november 2001 te Nijverdal werd afscheid genomen van onze voorzitter, dhr. Hielckert, die een functie in het bestuur van VOMI-Nederland heeft aanvaard.

Onze tweede voorzitter, dhr. A. Scholten, is met algemene instemming van het bestuur van VOMI-Overijssel benoemd tot de nieuwe voorzitter. Het bestuur ziet in hem een integer, amicaal en loyaal persoon die, met medewerking van de overige bestuursleden, VOMI-Overijssel zeker goed zal vertegenwoordigen.

Activiteiten

Donderdag 21 februari 2002 is er een optreden van conferencier "Peer" in het "Wapen van Beckum" te Beckum. Aanvang 14.00 uur, einde ± 16.30 uur. Deze middag wordt, zoals gebruikelijk, afgesloten met een verloting. Woensdag 27 maart is er een optreden van het duo "Eigenhelmers" uit Borne. Dit optreden zal plaatsvinden in restaurant "De Koerkamp" te Lettele. Aanvang 14.00 uur. Eveneens ter afsluiting een verloting. Het bestuur van VOMI-Overijssel zal het zeer op prijs stellen als er leden zijn die een prijsje voor de diverse verlotingen beschikbaar willen stellen. De opbrengst van de verlotingen stelt het bestuur in staat wat ruimere activiteiten te ontplooiën ten gunste van de leden.

Hebt u in uw kennissenkring veteranen die nog geen lid zijn van VOMI-Overijssel, ook zij zijn van harte welkom op onze bijeenkomsten.

Onze ledenvergadering voor het jaar 2002 wordt nader vastgesteld, zo mogelijk op 18 april 2002. Locatie wordt nog gezocht.

H. Vos

Rivierenland/Oost Gelderland

Secr. (Waarnemend)
Th.J. Koning
Leeuwengrootstede 30
5431 XS Cuijk
Tel. 0485-322213

Wim Gosselink

In het december-nummer van de "Sobat" moesten wij helaas melding maken van de ernstige ziekte die Wim trof. Ondanks zijn wil te overwinnen moest hij de ongelijke strijd op 3 december 2001 opgeven. Op 6 december hebben wij hem mogen begeleiden op zijn laatste reis. Een

Erewacht van 6 onzer stond rond de baar opgesteld en droegen hem naar zijn laatste rustplaats. Velen waren gekomen om afscheid van hem te nemen, hetgeen ons allen zwaar viel. Hij ruste in vrede en wij hopen dat Joke, kinderen en kleinkinderen, voor wie hij zoveel betekende, het verlies kunnen dragen. Eén van de oudste VOMI-leden moest ons verlaten.

Kees Jacobs

Op 5 november waren wij in Berg en Dal en Nijmegen om afscheid te nemen van ons oud-bestuurslid Kees Jacobs, die net als Wim behoorde tot de leden van het eerste uur.

Hij was, samen met zijn echtgenote, een trouw bezoeker van onze bijeenkomsten en dat ondanks zijn handicap. In 1991 legde hij zijn bestuursfunctie noodgedwongen neer.

André Ebben

Na enkele jaren lid te zijn geweest van de kascontrole-commissie vervulde hij die functie voor deelname in ons bestuur. Maar ook hij kreeg gezondheidsklachten en dat resulteerde in december in een thorax-hartoperatie. Op het moment dat wij dit schrijven, is hij gelukkig weer hersteld en wij hopen dat hij, als deze "Sobat" in de bus glijdt, weer de 'oude' is, wat deze keer niet slaat op ouderdom maar op vitaliteit. De grote vraag die blijft is of hij in juli a.s. weer aan de 4-daagse van Nijmegen kan deelnemen.

Na deze persoonlijke berichten van minder prettige aard ook nog een paar andere punten:

Contributie 2002

Dit werd door velen reeds spontaan voldaan: medio december had meer dan driekwart (78,3 %) al betaald! Ongetwijfeld is er daarna ook nog het nodige binnengekomen, zodat we half februari hopelijk slechts een zeer beperkt aantal herinneringsbrieven behoeven uit te sturen met de héél dringende verzoek in ieder geval voor medio maart alsnog de contributie te voldoen. Mocht u toevallig tot dit selecte groepje horen: kom over de brug!

Informatie

We hebben in de afgelopen periode meerdere accept-giro's terug ontvangen met de mededeling dat de geadresseerde verhuisd was of nog veel

erger, zelfs overleden. In beide gevallen soms al maanden geleden. Dat betreuren wij, in het bijzonder bij overlijden, omdat wij, zoals wij al eens eerder naar voren brachten, indien mogelijk onze overleden sobat een laatste groot willen brengen. Noteer daarom de VOMI in uw agenda, dan krijgen wij bij zo'n droeve gebeurtenis doorgaans tijdig bericht.

Jaarvergadering

Deze, waarin het bestuur rekening en verantwoording aflegt over het afgelopen jaar 2001, hopen we in april te kunnen houden. Een definitieve datum en plaats is nog niet bekend en is mede afhankelijk van het aantal deelnemers. Wilt u in principe aan deze vergadering deelnemen meldt u zich dan nu schriftelijk aan. Wij houden u dan op de hoogte. Deze oproep moet dan ook als algemene kennisgeving worden beschouwd en komt zodoende in plaats van een kleine 600 brieven, die een hoop euro's moeten gaan kosten.

Th.J. Koning

Utrecht

Secr. A.J.B. Martens
Chico Mendesstraat 67
3573 AW Utrecht
Tel./Fax 030-2716895

Het jaar 2002 is nog vers maar onwillekeurig kijk je terug op het oude jaar en is er nog al wat gebeurd, zeker bij VOMI Nederland. Ik ben niet bij machte deze situatie uit te leggen, alhoewel ik er veel vragen over krijg. Maar gelukkig zijn er toch weer mensen gevonden die bereid waren de gevallen gaten op te vullen.

Voor de provincie Utrecht en 't Gooi kunnen we terug zien op een goed jaar, maar dat is persoonlijk voor een ieder, want door diverse overlijdens vallen er bij ons ook gaten en daar ontkomen wij niet aan. Op de 3e zaterdag in december jl. was er een herdenkingsplechtigheid voor de 52 Utrechtse mannen die omgekomen zijn in de periode 1946-1962 in Nederlands-Indië en Ned. Nieuw-Guinea.

De voorzitter van de Stichting Indiëmonument, de heer H.A.F. v. Benthem, heette iedereen welkom in de aula van de begraafplaats en gaf het

woord aan de voorzitter van het Veteranen Platform, de heer A.H.P. Knoppen, Kolonel der Mariniers h.d., die een herdenkingstoespraak verzorgde.

Hij benadrukte dat het van groot belang is dat wij blijven herdenken, vooral voor de nabestaanden en de jeugd de geschiedenis bij te brengen. De belangstelling was groot en het gezelschap gemêleerd, o.a. burgemeester Mevr. Mr. A.H. Brouwer-Karl, Jhr. Dr. P.A.C. Beellaerts van Blokland, Mevr. A.M.A. Van Ardenne-Van der Hoeve, Ing. G. de Jong, Mevr. F. Zuidwegt, vertegenwoordigers van De Band Oud Strijders 7 Dec. Div., Kontakt oud-Mariniers, AVOM, Militair Commandant regio Utrecht, Wapenbroeders afd. Utrecht en VOMI. Muzikale omlijsting werd verzorgd door het Harmonie Orkest Utrecht. Een Ere-peloton, dat ter plaatse gevormd werd door leden van de VOMI, Wapenbroeders, Mariniers en militairen, ging na de toespraken en lezing van een gedicht, vooral gegaan met omfloerste trommels, naar het monument. Hier werden de namen genoemd van de 52 mannen wier namen op het monument vermeld staan en na het spelen en zingen van het Wilhelmus werden kransen en bloemen gelegd.

Al met al een zeer geslaagde en indrukwekkende plechtigheid. Hierbij de dank aan allen die hier bij aanwezig waren.

Nu gaan we weer een nieuw jaar tegemoet en wat het ons zal brengen weten we niet, maar we kunnen wel onze aandacht voor elkaar houden en de vereniging een warm hart toe dragen.

Een heel goed jaar toegewenst namens het bestuur.

A.J.B. Martens

De Veluwe

Secr. H.G. de Ruygt
Klein Haversteeg 27
6717 GZ Ede
Tel. 0316-690510

Eindejaars-reünie

Op 22 november om + 09.30 uur melden zich de eerste VOMI-leden voor de eindejaars-reünie, die wij jaarlijks houden in de Generaal Spoorkeizerne te Ermelo.

De binnenkomst liep aardig met de klok mee en om ongeveer 10.30 uur, nadat de VOMI-leden de koffie met gebak tot zich genomen hadden, opende de voorzitter de reünie-dag met een ieder welkom te heten en een gezellige dag toe te wensen. In het bijzonder heette onze voorzitter dhr. Minne Vis, de nieuwe secretaris van VOMI-Nederland, hartelijk welkom op deze bijeenkomst. Ook werd dhr. Vis in de gelegenheid gesteld het één en ander uit de doeken te doen in het wel en wee van VOMI-Nederland. Dat is in goede harmonie ontvangen. Nogmaals willen wij dhr. Vis hiervoor bedanken. De rest van de dag was dhr. Vis onze gast.

Daarna begon de voorzitter met een nieuwe kwis en als men die goed invulde kon men er nog een prijsje mee winnen. Ook werd men in de gelegenheid gesteld om een limerick op te schrijven. Ook hiervoor zal de mooiste met een prijs beloond worden.

Na gezellige uren samen geweest te zijn, meldde de kok dat de rijstmaaltijd klaar stond. Ook deze dag was de rijstmaaltijd goed verzorgd. Daarvoor aan allen die daar aan meegewerkt hebben onze hartelijke dank en hopen we het volgend jaar weer een beroep op hen te mogen doen.

Na de maaltijd kon men nog even terug naar de kantine voor een kopje thee. Om ± 16.00 uur ging een ieder voldaan huiswaarts en kon men terug zien op een gezellige reünie.

Hopende u weer terug te mogen zien op de nieuwjaars-receptie in het Militair Tehuis te Stroe.

J. Hoewelaken

Bedankt

Joyce Stramrood-van Vark bedankt een ieder die haar het afgelopen jaar vele postzegels toegestuurd hebben ten bate voor het Fonds Sociale Zorg, ook bedankt voor de vele Kerst- en Nieuwjaarswensen. Mocht u postzegels hebben, geef ze dan zoveel mogelijk aan de bestuursleden van VOMI De Veluwe tijdens de geplande bijeenkomsten.

Joyce wenst u, ook namens haar man, een voorspoedig en gezond jaar 2002 toe.

Joyce

Zeeland

Secr. J. Kloet
Laan van Barbestein 8
4451 AN Heinkenszand
Tel. 0113-561738

Reünie VOMI Zeeland

De uitgestelde reünie van 31 oktober 2001, zal thans gehouden worden op woensdag 27 februari 2002, op de ons zo langzamerhand bekend geworden locatie, de vliegbasis Woensdrecht. De voorbereidingscommissie heeft, naar het programma zich laat aanzien, een feestelijk programma samengesteld. Dit mede i.v.m. het 15-jarig bestaan van VOMI Zeeland. De oprichtingsvergadering van VOMI Zeeland had plaats op 28 februari 1987 in Hotel Terminus te Goes. Er waren toen 22 oud-Indiëgangers uit de provincie aanwezig, waarvan 15 leden de vereniging opstarten. Van het toen samengesteld bestuur zijn er heden nog drie bestuurslid.

Jaarvergadering 2002

De jaarvergadering zal dit jaar worden gehouden op 26 maart 2002. Hiervan ontvangt u t.z.t. een schriftelijke uitnodiging.

Defilé Wageningen

We zijn nog wel niet zover, maar we zijn toch weer al met onze gedachten bezig met de jaarlijkse herdenking Wageningen 2002 op zondag 5 mei 2002. De herdenking is een ontmoetingspunt geworden voor alle veteranen, jong en oud, uit alle oorlogs- en operatiegebieden. VOMI Zeeland wil ook dit jaar weer met een volledig peloton aan het gezamenlijk defilé voor Z.K.H. Prins Bernhard mee doen. We gaan net als voorgaande jaren per touringcar en na afloop onderweg een gezamenlijk diner.

Voor de aspirant deelnemer staat thans de inschrijving open, zowel schriftelijk als telefonisch. Hierbij garne vermelden met of zonder begeleiding aan ondergetekende. Dit in verband met het aantal lunchpakketten die verstrekt gaan worden.

J. Kloet

Zuid-Holland Noord

Secr. J.W. de Jong
Merellaan 247
3145 EJ Maassluis
Tel. 010-5927786
E-mail: jwdjong@kabelfoon.nl

Bestuur

Helaas moet het bestuur meedelen dat er weer een terugval in het leden-tal is gekomen. Hadden we op 31-12-2000 nog 1132 leden, nu was dit aantal einde 2001 maar 1087 leden. Als reactie op de ontvangst van de acceptatie voor de contributie 2002 hebben een aantal leden zonder opgave van reden hun lidmaatschap opgezegd. In dit jaar zal in overleg met de regio-vertegenwoordigers getracht worden nieuwe leden te werven.

Regiobijeenkomsten

De opkomst in Rijswijk op 2 november was teleurstellend, eigenlijk onbegrijpelijk voor deze regio waarin zoveel leden wonen. Gelukkig maakte de bijeenkomst op 27 november in Heenweg veel goed. De Westlanders waren massaal opgekomen en zorgden voor een positieve gezellige sfeer. Op beide bijeenkomsten verzorgde ons lid Arie v.d. Ende de vertoning van de boeiende film over Jac. Boer en de bevrijding van 2483 gevangenen uit de gevangenis in Soerabaja tijdens de Bersiap periode.

Bijeenkomsten 2002

Zoetermeer: 19 februari in het gebouw van de schietvereniging, Voorweg 54 A met ruime parkeergelegenheid. Onder deskundige begeleiding kan geschoten worden met wedstrijd luchtdrukwapens. Munitie wordt ter beschikking gesteld.

Noordwijkerhout: 5 maart in gebouw "De Schelt", Maandagsewatering 202.

Delft: 26 maart in het gebouw van de Drumband, Buitenwatersloot onder het viaduct.

Roelofarendsveen: 17 april in café "De Pepersteeg", Noordeinde 167.

Katwijk a/d Bijn: 23 april in het Prot. Mil. Tehuis, Tulipstraat 15 A.

Voor alle bijeenkomsten geldt: zaal open 13.30 uur, aanvang 14.00 uur. Koffie/thee bij binnenkomst.

Op 18 december waren we in Katwijk met alle regiovertegenwoordigers bij-

een voor evaluatie van 2001 en voor de plannen voor 2002. Het was een nuttige bijeenkomst.

Monumenten

Het verheugt het bestuur u te kunnen meedelen, dat zowel de gemeenteraad in Den Haag alsook die van Boskoop de voorstellen voor een monument/gedenkteken heeft aangenomen.

In Den Haag zal het monument met 158 namen geplaatst worden aan de Prof. Teldersweg, aan de zijde van Madurodam tegenover het Indiëmonument. Over de voortgang en onthulling zullen wij u op de hoogte houden resp. zal in de plaatselijke pers aandacht worden geschonken. Ook in Lisse zal dit jaar een onthulling plaatsvinden.

J.W. de Jong

Zuid-Holland Zuid

Secr. H. Barmentlo
Lohmanpark 50
2982 VT Ridderkerk
Tel. 0180-463954
E-mail: hbarmentlo@freeleez.nl

Afscheid Henk Letteboer

Op 11 januari 2002 hebben wij afscheid moeten nemen van Henk Letteboer, Luitenant Kolonel b.d. van de Verbindingsdienst. Eén van onze oudste leden van VOMI Zuid-Holland Zuid, met een indrukwekkende staat van dienst, die zijn trouw aan

Koningin en Vaderland weergeeft. Hij was drager van: Bronze Leeuw; Kruis van Verdienste; Officier in de Orde van Oranje Nassau met de Zwaarden; Oorlogsherinneringskruis met gespen; Verzetsberdenkingskruis, Ereteken voor Orde en Vrede en King's Medal of Courage. Met o.a. een zeer indrukwekkende "Last Post" in het crematorium te Breda namen wij afscheid van Henk Letteboer, een strijder van het eerste uur. Dat hij moge rusten in vrede.

Henk Mergier

Vrijvervoer

Weduwen van veteranen, die jarenlang met hun man herdenkingen/reünies hebben bezocht, kunnen na het overlijden van hun echtgenoot in de gelegenheid worden gesteld dat te blijven doen.

Een weduwe dient dan wel schriftelijk een verzoek in te dienen bij de S.D.V. (Stichting Dienstverloining Veteranen), onder vermelding van datum en plaats van het voorgenomen bezoek. Voor andere nabestaanden dan de echtgenoot bestaat geen aparte voorziening. De weduwe moet het zelf aanvragen bij de S.D.V. Postbus 250, 3940 AG te Doorn, Tel. 0343-474150.

Nieuwjaarsreceptie

Op dinsdag 8 januari jl. vond onze nieuwjaarsreceptie plaats in het inmiddels voor velen bekende partycentrum v.d. Graaf te Ridderkerk. Met een opkomst van ± 260 personen was het een gezellig samenzijn om el-

kaar het beste te wensen voor het pas begonnen jaar met de nadruk op een goede gezondheid.

Door ziekte van onze voorzitter Herman Schox, werd deze bijeenkomst geopend door Ger de Jong, vice-voorzitter. Hij heette alle aanwezigen van harte welkom en met name de afgevaardigden van andere veteranen-organisaties. Hij wenste een ieder een voorspoedig en gezond 2002.

Ook dit seizoen hebben wij weer diverse contactmiddagen, om daarmee de band onderling te verstevigen. Ger deelde ook de stand van zaken m.b.t. de monumenten mee, waarbij hij o.a. noemde de recente onthulling in Schiedam, waar vele VOMI-leden present waren.

Na deze woorden werd de middag voortgezet in een gezellige sfeer, waarbij oude sobats weer bijpraatten over alles en nog wat. Dit alles onder het genot van een drankje(s) en een hapje.

Om ± 16.30 uur kwam er een einde aan dit samenzijn en met de wens van wellicht tot ziens ging een ieder huiswaarts.

VOMI Zuid-Holland Zuid kan terugzien op een geslaagde Nieuwjaarsbijeenkomst.

Bijeenkomsten

Ofchoon wij alle leden schriftelijk de data van onze komende bijeenkomsten hebben meegedeeld, geven wij deze hieronder nogmaals op, opdat ze niet worden vergeten:

Dinsdag 19 februari 2002:

Zorgcentrum "Laurens" Sinclair Lewisplaats, Rotterdam-Ommoord. Te bereiken per openbaar vervoer Metro richting Zevenkamp, halte Hessenplaats.

Optreden van het Moluks Muziekgezelschap "SAPA SANGKA".

Dinsdag 19 maart 2002: Zalencentrum

"De Open Schelp", Margrietstraat 2 te Oud-Beijerland. Vanaf bushalte ongeveer 5 minuten lopen. Optreden van "Het Gelegenheids Mannenkoor".

Dinsdag 2 april 2002: Zorgcentrum

"Laurens", (zie boven). Algemene ledenvergadering.

Dinsdag 16 april 2002: Hotel

"Gorinchem", Van Hogendorpstraat 8-

10 te Gorinchem. Openbaar Vervoer: Buslijn 257 van Zuidplein of bus 89 van NS-Station Gorinchem.

U bent welkom op al deze bijeenkomsten, waarvoor geldt:
Zaal open: 13.00 uur; Aanvang: 13.30 uur.

H. Barmentlo

Limburg

Secr. L.C. Zéguers
Zonstraat 118
6463 AE Kerkrade
Tel. 045-5454013

Nu de drukte rond de feestdagen Kerstmis en Oud- en Nieuwjaar weer achter ons ligt (op het tijdstip dat u dit leest hebben wij inmiddels alweer de maand januari achter de rug en zitten we rond half februari) en wij

weer enigszins tot rust gekomen zijn, is het tijd om de draad van alledag weer op te pakken en de goede voornemens die wij voor dit nieuwe jaar gemaakt hebben, ook ten uitvoer te brengen in dit jaar.

Voor ieder van ons zal dat natuurlijk anders zijn, maar er zijn toch ook heel wat zaken die wij met zijn allen samen kunnen doen. Denk maar eens aan het deelnemen aan de veteranenbijeenkomsten, onze jaarvergadering op 18 april in het Generaal Spoorpaviljoen bij het Nationaal India-monument in Roermond, vooral gegaan door een dodenherdenking met krans/bloemlegging bij het monument, deelneming aan het defilé in Wageningen ter herdenking van de bevrijding, onze reünie op 14 juni a.s. de (bij voldoende deelname) te houden excursies, enz. enz.

In verband met het feit dat binnenkort reeds de deelnemers aan het defilé te Wageningen opgegeven moeten wor-

den en mede inzake het aanvragen voor vrij vervoer, dan wel parkeerplaatsen, verzoeken wij u beleefd, doch dringend, voor zover u dit nog niet via de aan u in december toegezonden lijst van activiteiten gedaan heeft, dit alsnog z.s.m. te doen.

Voor alle duidelijkheid nog het volgende. Dit vrij vervoer kan alleen maar voor hen die werkelijk aan het defilé deelnemen en hun evt. partner aangevraagd worden.

Mocht u meer informatie willen krijgen, neem dan even contact op met een van de bestuursleden van V.O.M.I. Limburg. Het bestuur hoopt op een grote deelname, zodat wij een eigen peloton kunnen formeren. Bij voorbaat onze dank voor uw aanmelding.

L.C. Zéguers, secr.

Stichting Kota Paku te Spijkenisse
Voor onze leden in Spijkenisse en omgeving hebben wij de volgende informatie over de Kumpulans van bovengenoemde Stichting.

Theatervoorstelling:

17 februari a.s. "SLOOM BLOED"
Een verhaal over 60 jaar Indische geschiedenis; over oorlog, bersiap-periode, emigratie naar Nederland, opbouw nieuw bestaan enz. enz.

Plaats: MFC "De AKKERS",
Lenteakker 5 te Spijkenisse.
Aanvang: 14.00 uur.
Entree: 3,5 Euro.

De volgende Kumpulans worden gehouden op:

23 februari:
m.m.v. Hawaiian Surprise

30 maart:
m.m.v. Second Chance
Info: tel. 0181-620005/614478 of
010-4161173.

Ingezonden door H. Barmentlo

Taaië: Sog, ke-jij nie 'n beetje rekening houwe met de demarcatielijn?
Neut: Die mot eerst door de sjef-staf vastgesteld worde.
-Taaië

Nieuwjaarsbijeenkomst

De afdeling Hoogeveen van VOMI Drenthe hield op donderdagmiddag 10 januari jl. haar nieuwjaarsbijeenkomst voor de VOMI leden van Hoogeveen en omstreken. De opkomst van de leden was zeer groot. De zaal was dan ook overvol.

De opening werd deze keer gedaan door dhr. Giethoorn. Dit vanwege de gezondheidstoestand van de voorzitter, dhr. Hagenbeek, die om deze reden zijn bestuursfunctie als voorzitter van deze afdeling alsmede het vicevoorzitterschap van VOMI Drenthe zal moeten neerleggen. Hij zal echter wel als bestuurslid, zowel van de afd. Hoogeveen als van VOMI Drenthe, aanblijven, om zijn opgedane ervaringen te kunnen doorgeven aan de andere bestuursleden en/of aan zijn eventuele opvolger.

In het openingswoord van dhr. Giethoorn (deze middag de wnd. voorzitter) heette de aanwezigen van harte welkom. In het bijzonder een woord van welkom tot de nieuwe voorzitter, ad interim, van VOMI Drenthe, dhr. D. Bron en een woord van welkom tot dhr. G. Vink van de S.D.V.

De wnd. voorzitter bedankte dhr. Hagenbeek voor zijn bewezen diensten en grote inzet als voorzitter van de VOMI afdeling Hoogeveen. Hem werd een fruitschaal aangeboden. Tot slot een woord van welkom tot het shantykoor uit Spier onder de algehele leiding van dhr. Marinus Boer, musicus, uit Dwingelo, die deze middag ging verzorgen met het zingen van zeemannsliederen en een blok met krontjongliederen. Deze groep bestaat uit ± 40 personen, waaronder 3 accordeonisten, een saxofonist en

een drummer. Het optreden van dit koor werd door de aanwezigen zeer op prijs gesteld. Bij het brengen van diverse liedjes werd er uit volle borst door de aanwezigen meegezongen. Nadat de wnd. voorzitter het shantykoor had bedankt en hun waarschijnlijk wel een verzoek zou doen toekomen om het volgende jaar weer deze middag te gaan verzorgen, kreeg het koor een staande applaus. Hierna werd de bekende loterij gehouden. Ook deze was zeer goed geslaagd en menigeen kon dan ook met een prijsje naar huis gaan. Tot slot werd een ieder bedankt voor hun aanwezigheid, werd een ieder een goede reis en wel thuis toegewenst en zo mogelijk tot ziens op 4 april a.s.

R. Grit

Nieuwe leden sinds Sobat nr. 80

Mol H.
Greijdanus A.
Meijler F.L.
Vas B.
Orsel K.J.
Dijk van J.A.
Schalkx A.
Megens P.G.A.
Rijsselberg van M.
Smit C.J.
Koningsbruggen van H.J.J.M.
Kimenai A.C.
Uittenbogaard J.
Everdink W.
Gaillard F.J.P.
Wijngaart v.d. W.J.
Steen van P.
Jong de F.
Bode F.
Gerritsma B.
Sonstus U.P.
Reygart A.W.
Brankman S.L.
Damen W.M.
Vermeulen J.
Gelder van A.
Orsouw van A.
Weyers J.L.J.
Haneveer H.A.M.
Maarewijk van J.

's Gravendeel
Akkum
Amsterdam
Assen
Baredrecht
Beek en Donk
Boxtel
Breugel
Den Bosch
Den Haag
Den Helder
Dongen
Dordrecht
Drachten
Eindhoven
Etten Leur
Fijnaart
Fransker
Groesbeek
Heeg
Heerde
Ijmuiden
Laren Gld.
Oisterwijk
Oostvoorne
Oss
Oss
Oss
Oud Gastel
Poeldijk

Scheffer H.
Spelbrink P.J.
Zwang Th.
Cramer G.
Boekes M.W.
Rootj van P.
Loenen van T.
Wilde van B.
Haren van J.
Romackers J.
Vaart van de H.G.
Eisma U.
Tjallingit J.
Neeljes J.W.
Kulper J.H.
Hellenbrand J.H.
Piels L.Th.
Willems G.
Itersom P. van
Jacobs - Stroo
Janse C.
Stroo J.
Versteegh O.E.
Groenendijk C.

Rotterdam
Rotterdam
Schiedam
Smolde
Spijkenisse
Tilburg
Tuil
Uden
Vlaardingen
Vlaardingen
Vlaardingen
Wommels
Zeist
Monster
Venlo-Blerick
Geleen
Hamilton VIC. 3300 Australië
Beilen
Rijnsburg
Oost Souburg
Zoutelande
Zoutelande
Wassenaar
Oud Beijerland

In Memoriam

Met grote eerbied en in gepaste stilte brengen wij een laatste Ere-salut aan:

H. Kruihof	Putten	G. Verhagen (5-11 R.I.)	Schijndel
C.P. Landsman	Assendelft	A. Bisschop	Meppel
H. Verhoeff (Garde Grenadiers)	Wassenaar	G.W. Koolaad (Tandh. Dienst)	St. Maartensdijk
C. Breuze	Den Haag	J.P.M. Nooljens (5-2 R.I.)	Etten Leur
J. Bax (41 R.V.A.)	Leende	C.W.J. Berkelmans (423 B.I.)	Hanswoert
Willelm Stuursma (3-5 R.I.)	Engwierum	J.W.G. Hoen (402 B.I.)	Hulsberg
A. van Grunsven (42 Z.V.E.)	Oss	J.A. Bloemendaal (AAT)	Bennekom
J. van Buren (34 Hupva)	Nieuw-Lekkerland	J.G. van Zweden	Voorburg
P.G.J. van Elst	Noordwijkerhout	Bernardus Bouma (3-2 R.I.)	Menaldum
K. Jacobs	Berg en Dal	W.A. van der Avort (4-3 R.I.)	Rotterdam
W. van Ginkel	Heukelum	Jaap H. van Breugel (2 PAW Huz.v.Bozeel)	H.I. Ambacht
P.H. Dijkers (436 B.I.)	Terheijden	G. Vermeer (3-8 R.I.)	Vlaardingingen
J.H.C. Juffermans	Voorburg	F.C. van der Helden (Korps Mariniers)	Den Haag
P. Roefs (3-10 R.I.)	Middelbeers	Jos Schuurmans 1-15 en 2-4 R.I.)	Uden
Jacqueline Holewijn (V.K.-KNIL)	Bloemendaal	P.K. Hooghart 94-3 R.I.)	Heerjansdam
E. Lanjouw	Veenoord	W.J. den Dunnen (1 Esk. PAW)	Dordrecht
H. Lubbe	Oegstgeest	Ph.L. de Wit (K.L.-N.O.I.)	Oude Tonge
J.W. Zegers (Hupva - AAT)	Heerhugowaard	A.S. Schijf (1-4 R.I.)	Den Haag
A.J. Thijssen	Groesbeek	Simon Kruijzinga	Hoogeveen
A.C. van Leeuwen (2-7 R.I.)	Veenendaal	H. Letterboer (Verb. Dienst 7 dec.)	Gorichem
J. van Olden (#Hupva)	Oosterhout	F. van Bruinissen 91 Hupva)	Schoonhoven
K.A. Veldman	Assen	M.J. Hermens (Lwa)	Zeeland (N.-B.)
A.J. Ellerts	Olst	J. Schelleman (1-2 en 2-15 R.I.)	Tilburg
G. van der Giessen	Maasland	A. Snoek (413 B.I.)	Rilland
L. Polderman (KNIL - OVW)	Kapelle	Jan Draaisma (2-2 RVA)	Sexbierum
C.M. Kasse (Verb. Dienst)	Goes	J.L. van Wieringen	Voorhout
Kees van Dalzen	Genemuiden		
R.W. Gosselink	Amersfoort		
Carla Dijkema-Smulders	Voorschoten		
R. Vos (4-5 R.I.)	Berkel Enschtot		
H. van der Kleij	Barendrecht		

Met ons aller welgemeend medeleven en dat de liefde en de warmte van uw naasten U de moed en kracht geven dit zware verlies te dragen.

V.B

social
e
social
e
VOMI

AVE CAESAR, ZIJ DIE GAAN STERVEN GROETEN U.

Dat was de kreet van de zwaardvechters op het defilé voor de Romeinse keizer, alvorens de spelen begonnen. Tijdens ons defilé, voor we naar de tropen vertrokken, schreeuwden we niet. Wel zal menigeen gedacht hebben:

"Zal ik mijn land en geliefden ooit weerzien?".

Dat gebeurde inderdaad voor de meesten van ons. Maar we kwamen terug in een nogal vijandige maatschappij en moesten zonder enige bijstand opnieuw gaan vechten voor een bestaan. Met hoge idealen vertrokken we. Den vaderland getrouwe, blijf ik; op uw roep antwoord ik en offer ik wat gij vraagt. Zes duizend van ons brachten het grootste offer en lieten door de jaren heen een lege plaats achter in de harten van velen. Jarenlang werd hun nagedachtenis verguisd, ook door mensen die voor deze missie verantwoordelijk waren. Maar geëerd bleven zij in de kring van degenen die wel zijn teruggekeerd. Al moesten zij in stilte worden achtergelaten, ze zijn blijven leven in onze harten, als een klapproos tussen het koren. Hun levensadem is uitgevaaid over de wereld, naar de mensen die streven naar een rechtsstaat. De kreet "Ave Caesar!" is weggesluisd in de stroom van de tijd, rustiger en zwakker geworden, maar toch hoorbaar gebleven in het rumoer van alle dag.

Met de immer wisselende seizoenen wordt ons oorspronkelijk bataljon kleiner en kleiner, het verzwakt door ziekte, ongeluk en ouderdom, de plagen die ons uitdunnen.

Een poosje geleden bezocht ik sobat Joop in Terheyden, gepensioneerd directeur van een goede zaak die hij zelf had opgezet. Vrolijk en vol grappen, toch al jaren een suikerpatient met hartproblemen. Zeventien pillen per dag en ook nog een stoma. De dokter heeft hem opgegeven, maar hij heeft geleerd te vechten en zich te verdedigen.

Zijn normale gelegenheidsdrankje is Seven-Up light.

Bij mijn bezoek kreeg ik een prima Chablis grand cru, zelf nam hij tegen het doktersadvies in een gewone Seven-Up. Ave Caesar? Niet voor Joop. Maar toch, es geht alles vorüber, zo snel.

Misschien is de tijd gekomen dat de regionale contact-personen een nauwer contact gaan onderhouden met de "resten" van ons bataljon, zodat de band blijft bestaan tot het einde.

Sobats die hun partner verloren hebben of aan hun bed gekluisterd zijn, zullen een bezoek hoog waarderen van een kameraad uit de tijd waarmee ze een stukje van hun jonge leven verbonden waren. De tijd van onze jeugd is geschiedenis geworden. Voor de jongeren van nu is het Wilhelmus een vreemd lied waarvan men de woorden niet kent, de melodie hoort men bij sportwedstrijden. Klaarstaan als het vaderland mij vraagt, is een verheven louze uit de oude doos geworden.

En sterven voor het vaderland is er helemaal niet meer bij. Dat in de tijd waarin we nu al jaren leven ook niet nodig is geweest, is op zichzelf natuurlijk een goede zaak, maar het idee dat zo iets ooit gevraagd zou kunnen worden lijkt mij niet meer te bestaan. Daardoor ziet de huidige - jongere - generatie onze missie in de tropen als een stuk geschiedenis van een andere wereld, die verdwenen was toen zij werden geboren. Voor vrijheid en democratie! De v is wel klein geworden, dagelijks worden we beknot met nieuwe wetten en regels.

Plassen tegen een boom kost € 45,40 steden en dorpen bezaid met opstakels, discipline is ver te zoeken, stategie op blikjes, de mode is milieu tot aan de kleinste kikker. Waar gaat dat naar toe?

Sobats, laten we er niet op kankeren, de diensttijd is voorbij en wij marcheren af. Nog even een strootje, rug te-

gen een palmboom, samen met hen die ons ontvielen en die in ons Mekka, Roermond, herleven zolang wij leven.

In Vlissingen stond ik bij het beeld van Michiel Adriaenszoon de Ruyter, de held van mijn jeugd. Hij staat verder van de zee dan vroeger, toen de golven tegen zijn voeten braken en zijn motto een levendiger betekenis had:

"Rustig temidden der woelige baren". Dat wens ik mijn kameraden toe in hun afmars naar Bale-Hai, het land achter de horizon.

Sobat Pierre,
Axel, febr. 2001.

SOCIALE COMMISSIE - V.O.M.I.

V.O.M.I.

Fonds Sociale Zorg

*Met herkenning begint erkenning!
Met meer leden meer kracht!*

fonds
sociale
zorg

Draag ons borstembleem en onze stropdas bij alle officiële V.O.M.I. gelegenheden!

Plak onze V.O.M.I. stickers op de achterruit van uw auto!

U kunt ze bestellen bij de penningmeester van uw vereniging.

V.O.M.I. borstembleem	€ 5,70	V.O.M.I. wapenschild mahonie met spuit/gietwerk	€ 13,65
V.O.M.I. condoleancekaart	€ 0,75	plastic	
V.O.M.I. stropdas donkerrood	€ 10,25	V.O.M.I. herenhorloge titanium plated	€ 29,50
V.O.M.I. stropdas donkerblauw	€ 10,25	met roestvrijstaal bandje	
V.O.M.I. stickers	€ 0,50	V.O.M.I. button	€ 0,70
V.O.M.I. kerst- en nieuwjaarskaarten, 25 stuks	€ 4,55 (portvrij)	V.O.M.I. sluitzegels	€ 1,60
V.O.M.I. sleutelhangers	€ 2,75	Gungung Mas thee pakje 250 gr.	€ 2,75
V.O.M.I. rollerpennen	€ 0,70	Gungung Mas thee zakjes 25 bultjes	€ 1,60
V.O.M.I. ballpoints	€ 0,50		
V.O.M.I. demobilisatiespeldje met sureté verguld	€ 5,70 (portvrij)		
V.O.M.I. OVW-speldje met sureté verguld	€ 5,70 (portvrij)		

N.B. alle prijzen zijn per stuk en bij iedere bestelling wordt minimaal € 1,15 extra berekend voor verzending en porto.

U kunt de artikelen ook bestellen bij de **Beheerders van het Fonds Sociale Zorg:**

Leen van Eijk, Pieter Postlaan 14, 1222 LJ Hilversum, Tel./fax 035 - 685 33 73, Postgiro 6131844

Tjibbe J. Gaastra, A. van Heusdenstraat 15, 2461 VJ Ter Aar, Tel./fax 0172 - 602452

Ook hier wordt minimaal € 1,15 extra in rekening gebracht voor verzending en porto.

POSTZEGELS / TELEFOONKAARTEN

Postzegels, gebruikt of ongebruikt, binnen- of buitenland, alsmede telefoonkaarten en sigarenbandjes, bewaar ze en stuur ze naar: **Joyce P. Stramrood-van Vark, Binnenhof 36, 6715 DP Ede, Tel. 0318 - 638160**
De opbrengst komt volledig ten goede van het **Fonds Sociale Zorg V.O.M.I. - Nederland.** V.B.

OORLOGSGRAVENSTICHTING

BESCHERMVROUWE H.M. DE KONINGIN
ERE-VÓORZITTER Z.K.H. DE PRINS DER NEDERLANDEN

Bloemleggingen en graffoto's (Verre Oosten)

Door tussenkomst van de Oorlogsgravenstichting is het mogelijk om bij graven van Nederlandse oorlogsslachtoffers in het Verre Oosten bloemen te plaatsen.

De kosten van een bloemlegging in Indonesië bedragen voor:

Type A: Bloemstukje van orchideetype Douglas/Vanda, hoog model, prijs zonder foto € 4,54, idem met foto € 5,67, Type B: Andere soorten bloemen met zijnde orchideeën, prijs zonder foto € 4,54, idem met foto € 5,67, Type C: Bloemstukje van Bangkok orchideeën, laag model, prijs zonder foto € 4,54, idem met foto € 5,67, Type K30: Kranse 90 cm, prijs zonder foto € 6,61, idem met foto € 7,94. Soort bloemen wordt in overleg met de plaatselijke bloemist bepaald. Type K75: Kranse met foto € 22,69, inclusief rood-wit-blauw lint, met tekst. Deze kranse is niet bestemd voor een individueel graf, maar voor kranselegging bij een van de monumenten op de erevelden (oranje gladiolen of witte bloemen).

Voor Thailand kunnen uitsluitend eenvoudige bloemstukjes worden besteld. De kosten bedragen € 4,54 inclusief een foto.

Bestellingen dienen uiterlijk **8 weken** voor de gewenste uitvoeringsdatum in ons bezit te zijn.
De eenvoudigste wijze van bestellen is per giro, onder vermelding van: naam overledene, het Ereveld en de gewenste datum.
Voor Hong Kong, Singapore, Amboin en Korea gelden aparte voorwaarden waarover des gewenst nadere inlichtingen worden verstrekt.

Kleurenfoto's van Erevelden

Overzichtsfoto's van Erevelden in Europa en het Verre Oosten kunnen per giro of telefonisch worden besteld. De prijs voor een foto formaat 13 x 18 cm bedraagt € 2,72, formaat 20 x 30 cm € 6,61 inclusief porto.

U kunt de Oorlogsgravenstichting steunen door begunstiger te worden door een jaarlijkse bijdrage van ten minste € 12,00. Ook kunt u begunstiger voor het leven worden met een bijdrage van ten minste € 270,00. Voor andere schenkingsvormen kunt u contact opnemen met de Oorlogsgravenstichting, afdeling financiën (tel. 070-3131090).

Wie nadere inlichtingen wenst kan zich richten tot de

OORLOGSGRAVENSTICHTING
Zeestraat 85, 2518 AA 's-Gravenhage
Postbus 859811 - 2508 CR 's-Gravenhage
Telefoon 070 31 31 080 - Giro 401.000